

፪. የአይጦች ዕድሜ

በአንድኛ ደረጃ ትምህርት ቤት የሚያስተምር አንድ መምህር ማስተማር ስልት ብሎት ኖሮ አርባ አምስቷን ደቂቃ ቀልጾ ለመውጣት አሰበና ገና ወደ ክፍሉ እንደዘለቀ ጥቁሩን ሰሌዳ ጠርጎ ሲያበቃ በነጩ ጠመኔ በትልልቁ «የአይጦች ዕድሜ» ስንት ነው ብሎ ጸፈና ተደላድሎ ተቀመጠ። ጉዳዩን ያልተረዱት ልጆች በልጅ አእምሮአቸው አየተረ ባረቡና እኔ እኔ እያሉ ይመልሱ ይመር። መልስ የመሰላቸውን ሁሉ። አንዱ ሆኖ ሲል ሌላው ሄ ይላል። መምህሩ አይደለም እያለ ተረኛውን ያስነሣል። እንዲህ እንዲህ እየተባለ ደቂቃዎ ስትጋልብ ብስጭት ያለው አንድ ተማሪ በመምህሩ ተናጸ በተማሪዎቹ አዘኛ ብድግ አለና «እኔ መምህር» ብሎ እጁን ያወጣል። መምህሩም እንደለመዱት መስሏቸው በሹፈት አሽ አንተ ሲለት መምህር የአይጦች ዕድሜን በተመለከተ ይኸ የድመቶች ጉዳይ ነው፤ እኛ ወደትምህርቱ በንሑድ ይሻላል አለና ከሁሉም ተሽሎ ተገኘ።

*** ዓላማህን ሊያደናቅፍብ ከዓላማህ ሊያወጣህ የሚሞክር ዓላማ የለሹ ሥራ ፈት ሰው ሲያጋጥምህ አብረህ መንገድ መሳት ሳይሆን ልትመልሰው ይዝጋል። ያለዚያም ራስህን መለየትና ማዳን ይኖርብሃል። በማይመለከተንም የኑፋቂና የክሕደት ጥያቄ መጨነቅና ጊዜን ማጥፋት አይገባንም።

፫. እኚህ የኔታ «ሀ» በል ይለኛል!

አንድ ቀን አንድ ትንሽ ልጅ እመንገድ ዳር በትንንሽ እጆቹ ዐይኖቹን እያሻሸ ስቅስቅ ብሎ ያለትላል። አንድ ሆዱ አልጨነቀ ያለው መንገደኛ ወደ ሕዝቡ ጠጋ አለና ማመሽዬ ለምንድነው የምታለቅሰው ምንስ ሆኖ ነው? ሲለው እኚህ የኔታ «ሀ» በል ይለኛል።

ሰል ይመልሳል። በሁኔታው የተገረመው መንገደኛ ነገሩን ቀለል እድርጎ ታዲያ ምናልባት «ሀ» አትልም እንዴ? ቢለው እሳቸው መቼ ይተወኛል፤ «ሀ» ሰል «ሀ» በል ይሉኛል «ሀ» ሰል «ሂ» በል ይሉኛል... እያለ ብሶቱን በከዘከው አሉ ትንሹና ሰልቸው ማመሹ።

*** እንዳንድ ሰው ሊሠራ የሚገባውን ሳይሠራ በአሳብ ብቻ ይደክማል። የማያስፈራውም ደርሶ ያስፈራዋል። መቶ አርምጃ በእንድ አርምጃ እንደሚጀመር መዘንጋት ግን የለብንም።

፫. የዝናቡ ጊዜ

በእንድ መንደር በግ ይጠፋና ሰዎች አውጣጪኝ ይጀምራሉ። ሆኖም ግን ምንም ፍንጭ ይጠፋል። ሽማግሌዎቹ ቁጭ ብለው መምከር ሲጀምሩ ከመሐል እንድ ሽማግሌ ይነሡና ወዳጆቹ የጀመርነው ሥራ ውጤት አልባ መሆኑን እየነው። እንደእኔ ከሆነ ዐዋቂዎቹን ትተን ሕፃናቱን እየጠራን የአውጣጪኝን ሥራ ብንቀጥል ጥሩ ይመስለኛል ሕፃናት እይዋሹም ይላሉ የሽማግሌዎቹ ጉባኤ በነገሩ ይስማማና ትኩረቱን ሕፃናቱ ላይ ያደርጋል።

የተሰረቀው በግ ገብቶ በታረደበት ቤት እንድ ሕፃን አለ። ወላጆቹ የሰረቁትን በግ ለምግብነት አዘጋጅተው ሲያበቁ የአራት መብያው ሰዓት ይደርስና የሕፃኑ እናት ልጁ ይቀስቀስና እራቱን ይጠግ ትላለች። አባት ግን እጁን በልቶ ሳይላለም የሚቀጥጥር ልጅሽን ይቀስቀስ ማለትሽ እብደት ይመስለኛል ብሎ በጭራሽ እይሆንም አለ። እናቲቱ ግን ስጋትህ ሕፃኑ ያወራብናል ከሆነ በእኔ ጣለው ብላ ስታበቃ እንድ ጣሳ መሉ ውሃ ይዛ ሕፃኑ ወደተኛበት አመራችና በላዩ ላይ ቸልሳበት አንተ ተነሥና ራትህን ብላ ዝናቡ እኮ እየዘነበ ነው አለችው። ሕፃኑ በአንቅልፍ ልቡ ተነሥቶ እናቱ ያለች ውን በእዕምርው ቀርጾ እራቱን በልቶ ይተኛል። ጠዋት ላይ ሽማግሌቶቹ

እዚያ ቤት ደርሰው ሕፃኑን ወደውጪ አውጥተው ይመረጥላቸዋል። ማመሽጹ እናንተ ቤት ሥጋ አሰላንዬ? ሥጋ በልታችን ላይ ብለው ይጠይቃል። ሕፃኑ ቀበል ያደርግና 'እኔ ያን ጊዜ ዝናቡ የለም' ጊዜ በልታለሁ አለ። በቅልታፋና በሚጣፍጥ አፋ ይሺኒ ሽማግሌዎቹ እኛ የጠየቅነው የዘንድሮውን እሱ የሚነግረን የአምና ጥረምቱን ልቀቁት ይህ ዋጋም የለው ብለው ልቀቁት ይባላል።

*** ዛሬም ስለሃይማኖት በቂ ዕውቀት ሳይናራጉ በእንቅልፍ ልባቸው የያዙትን ትንሽና ሐሰተኛ ነገር ተሸከመው አሏት በማስተጋባት ስተው እያሳቱ ያሉትን ወገኖች ቤት ይቀራቸዋል። መጽሐፍ ቅዱስ ግን «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ብሎ ነገድ ላይ ቁመ ተመልከቱም የቀደመችውንም መንገድ ጠይቁ መሳ ካሚቱ መንገድ ወይት እንደሆነች አወቁ። በእርሷም ላይ ሐፋሲ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ።» ይላል ት.ኤር ፮፡፲፮

፩. ልሳን

አንድ ኢትዮጵያዊ ካህን ከባሕር ማዶ ለትምህርት ተልኮ ሳለ ከርሱቲያን ነን የሚሉት ነጮች በአንድ አዳራሽ ተሰብስበው እነ ሀገር ቤቱ ዛር ቤት ሲጫጫሁ ይሰማና የጤና ስላልመሰለው ጠጋ ብሎ ይጠይቃል። ተጠያቂዎቹም «መንፈስ ቅዱስ ወርዶላቸው በልሳን እየተናገሩ ነው» ሲሉ ይመልሳሉ። ሻሽ ባለመጠምጠሙ ትኩረት ሰጥቶ የሚከታተለው ስለሌለ እስኪ ጉዳቸውን ልይ ከበረታሁም ፈተና አቀርቦላቸዋለው ብሎ ወደአዳራሹ ይዘልቃል። መሪ የለ ተመሪ ከመድረኩ ላይና ከመድረኩ በታች ግማሹ ሽር ሽር እሳ ከፊሉ ምድር ላይ እየተንፈራፈረ...ከሰው ልጅ ሥርዐት ውጪ በሆነ መልኩ ይጫጫሃል። ኢትዮጵያዊው ካህን አንድ ነገር እሳ አስቦም አልቀረ ፈጸመው ከመዝሙረ ዳዊት ውስጥ መዝሙር

እንድን በግእዝ ልሳን ልበለውና መተርጉም አለመተርጉማቸውን ልፈትን ብሎ ዘሎ መድረካቸው ላይ ወጣና ከመዝሙረ ዳዊት ምዕ ሬፍ እንድ ላይ ወስዶ በቅድሚያ እየደጋገመ ፍካሬ ፍካሬ ፍካሬ! እለ ቀጠለና

ፍካሬ ዘጸድቃን ወዘጋጥእን መዝሙር ዘዳዊት ሃሌሉያ

ብዑዕ ብእሲ ዘእሳረ በምክረ ረሲእን

ወዘእቆመ ውስተ ፍኖተ ጋጥእን . . እያለ አስከፍጸሜው

በለቀውና ሲጨርስ ቀጥ ብሎ ቆመ የመድረኩ መሪ ሮሴ ፈረንጅ ርግ መጣና ለእዳራሹ ሕዝብ ሃሌሉያ ጌታ የተመሰገነ ይሁን ብሎ ካስጮሃቸው በኋላ ትርጉሙን ስሙ አለና ይተረጉመው ጀመር። እንዲህ ሲል «እኔ እንድ ጥቁር አፍሪካዊ በነሆኝ መካከል ተገኝቼ ጌታን በመተበሌና በልሳን በመናገሪ እጅግ በጣም ተደስቻለሁ።» ይላል። ብሎ ተረጉመው። እዳራሹ በጨኸትና በጭብጨባ እስተ ጋባ ይኼኔ እትየጽያዊው ቂስ አዝኖ ተሳልቆባቸው ወጥቶ ሒደ።

*** ወገኖቹ በዚህ ዐይነት የማታለል ድርጊት የጠፉ ወገኖቻችን ብዙ ናቸው። ለእነዚህ ነፍሳት መጥፋት ተጠያቂዎች ደግሞ አይታወቅብንም ብለው ባፈጠጠ ውሸት በሃይማኖት ስም በሕዝባችን ላይ የሚጫወቱት ጊዜ የሰጣቸው መናፍቃን ናቸው። መንፈስ ቅዱስ የእውነት መንፈስ ነው። መንፈስ ተሞላን እያሉ መዋ ሸት፤ አረፉ አስከደፍቁ መንፈራገጥ ቅዱሳንን መንቀፍና መሳደብ ለእኛ አይገባንም። ይልቁንም የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል እንዲህ ያስታ ውሰናል። «ወዲጆች ሆይ! መንፈስን /መምህራንን/ ሁሉ አትመኑ፤ ነገር ግን መናፍስት /መምህራን/ ከእግዚአብሔር ሆነው እንደሆነ መርምሩ። ፩ኛ. የሐ. ፬፩

፩. ብልሁ ንጉሥ

በእንደ ሀገር ለንጉሡም ለሕዝቡም ያስቸገረ ሌባ ነበር።
 ንጉሡ ሕዝቡን ሰብስቦ ሌባውን መዘው እንዲሰጡት ቢያገባል።
 ሌባውን የሚያውቅ በመጥፋቱ ሊሆን አልቻለም። ከዕለታት አንዱ
 ቀን ታዲያ ንጉሡ በሀገሩ ካለ ሰፊ ሜዳ ላይ ሕዝቡ ሁሉ እንዲህሁሉ
 አደረገ። እንደወትሮው ሁሉ ዛሬም ሕዝቡ ሌባውን እንዲያውቁ
 ጋልጥና እንዲሰጡ ተናገረ። ግን ምንም ፍንጭ የለም። በዚህ ጊዜ
 በአካባቢው ካለ እንደ ጨለማ ቤት ውስጥ እንደ አህያ እንዲታዩ
 አደረገና ለሕዝቡ የሚገነዘቡትን መመሪያ አስተላለፈ። እንዲህ ሲል
 «እዚያች ትንሽ ቤት ውስጥ እንደ አህያ ታስሯል። ሁላችሁም በተራ
 ወደዚያች ክፍል እየዘለቃችሁ የአህያውን ጭራ ትጨብጣላችሁ።
 በዚህ ጊዜ አህያው ሌባው ሲነካው ያናፋል ያኔ ሌባውን እናውቃለን።»
 ይላል። በሌባው ምክንያት ሲታወክ የሰነበተው ሕዝብ
 ደስ አለውና ሐደቱ ቀጠለ። ሕዝቡም ሁሉ በየተራ እየገባ የአህያው
 ያዋን ጭራ እየጨበጠ ያውጣ ጀመር። ኹኔታው ቀጥሎ የሌባው ተራ
 ይደርስና ወደጨለማው ቤት ይዘልቃል ከቤቱ ውስጥ ከአህያው
 በስተቀር ምንም የለም። ሌባው ግራና ቀኙን ዐይቶ ተመልካች
 ስለሌለው የአህያውን ጭራ ቢነካ ያጋልጠኛል ብሎም ስላለበት
 እንተ አህያ ሞኝህን ፈልግ ይልና ጭራውን ሳይጨበጥ እንዲሁ ይወጣል።
 በልቡም ሠራሁለት ይኸ ጅል ንጉሥ ይላል። ሕዝቡ ሁሉ
 ድርጊቱን ፈጽሞ ሲያበቃ ንጉሡ ዙሪያውን ካስከበበ በኋላ እያንዳንዱን
 ሰው ወደዙፋኑ እንዲቀርብ እያደረገ የሁሉንም እጅ
 እጃቸውን ማሸተት ይጀምራል። ይህንን ያደረገው ያለምክንያት
 አልነበረም። የአህያውን ጭራ ውድና ልዩ የሆነ ሽቱ ቀበቶት
 ስለነበር እንጂ። ሌባው ሆዩ ሀገር ስላም ብሎ መዳፋን ለንጉሡ
 ይሰጥና ሲሸተት ባዶ ሆኖ ይገኛል... እዚያማ ያው እርምጃ ይወስድ
 ድበትና ሀገሪቷ በንጉሡ ብልጎት ከመታወክ ዳኝ ይባላል።

*** አበው ሲናገሩ «አውነተኛ ፍርድ አውነተኛ ጥያቄ አስከጊኝ ይዘገያል» ይላሉ። በዚህ ታሪክ በገደል መጠቀምን በጥንቃቄ ማስተዳደር ሲልቀውም እናያለን። ሁልጊዜ እጭብርባሪ እንደሆነ እይዘለቅምና ራሳችንን ወቅሰን ክሊሳ መግባቱ ብልህነት ነው።

፮. ባላገር

የእንደ ሀገር ንጉሥ የሚያስተዳድሩትን ሀገር ዙሪያ ገዢዎችን ለመጎበኘት አስቦ ሰራዊቱን ከእንደ ገዢ ሚና ላይ ይተውና አልባሌ ልብስ ለብሶ እንደነገሩ በሆነች በቅሉ ይተመጥና ወደ እንደ መንደር ይዘልቃል። ከመንደሯ መገኘቷ ላይ እንደ ባላገር በገሊፍ መልስ ገኝታትን ተሸክሞ ወደተየው ሲያቀርብ ይገኛል። ንጉሡም «ባላገር ለሀገሩ እንገዳ ነኝ እባክህ ይህን እካባቢ በቅጡ እንዳ ወተው በትረፍኝ?» ብሎ ይጠይቃል። ባላገርም «ጌታው እርሴም እበቅሉ ላይ እኔ ደግሞ እንደሚያዩኝ በእግራ እያዘገግኩ ነው እንዴት ይሆናል?» አለ ንጉሡም «ና ወደበቅሉዬ ውሳኔ ላረ ናጥህ» አለው ባላገርም «እንዴ ጌታው ጌታዬ እንደሆነ ላይርክው?» ብሎ ይጠይቃል። ንጉሡም «የጌታህን ዋጋ ሁለት እጥፍ እድርጌ እሰጥ ሃለው ጣለው» ይለዋል ባላገር ጌታው ወዲያ ጥሎ ከንጉሡ በቅሉ ላይ ከጎሳ ተፈናጠጠ ባላገር ከንጉሥ ጋር መሆኑን በጭራሽ አላውቀውም። የመንደሩን ውስጡንና ውጪውን እያሟሟ በደንብ ካሳየ በኛው በጎሳ ሰራዊቱ ተሰብስቦ ደጅ ወደሚጠናበት /ወደሚ ጠብቅበት/ ገዢ ሚና ያመራሉ። የሰራዊቱን በፈረስ ላይ ሆኖ መጠቀሚያ ከርቀት ያየውና በንጉሡ በቅሉ ከጎሳ የተፈናጠጠው ልደለኛ ባላገር በነገሩ ግራ ይጋግና ይጠይቃል። «ጌታው እዚህ እካባቢ ንጉሥ አለ እንዴ?» ሲል ንጉሡም «እንዴት እንዲህ ልትል ቻልክ? ቢለው ሰራዊቱን ባይ ጊዜ ነዋ! ጌታው» ብሎ ይመልሳል። ንጉሡም «እኛን እዚህ እካባቢ ንጉሥ አለ» ይለዋል «ታዲያ ንጉሡ ማለት ጌታው?» ብሎ ይጠይቃል የዋሁ ባላገር። ንጉሡም እራሱን ደብቆ «እኔም

ዐላውኩትም ባላገር ዝሆ ብለን ወደ ሰራዊቱ እንጠጋና ሰራዊቱ ከዩ
 ፈረሰ እየወረደ እጅ ሲነሳ እንድ በፈረሰ ወይም በበቅሉ የተ
 ተመጠ ሰው ብቻ ይቀራል። ያኒ እኛም ለዛ ሰው እጅ እንነሳለን፤ ያ
 ሰው ንጉሡ ነውና። ይለዋል። በዚህ ተስማምተው ሁለቱም ወደ
 ሰራዊቱ ያተናሉ። ሰራዊቱ ሁሉ ከፈረሰ ይወርድና ለንጉሡ እጅ ይነ
 ሳል። ንጉሡ ባላገርን ወርዶ እጅ ይነሳናል ብሉ ቢጠብቀው ባላገር
 ሆዩ እንኳን ደንገጦ ሲወርድ ቀርቶ ምንም ስሜት አልታዩ
 በትም። በሁኔታው የተገረመው ንጉሡ ወዳፈናጠጠው ባላገር ዞር
 ብሉ «ባላገር ንጉሡ ማነው?» ሲለው ባላገር ቀልጠፍ ብሉ «አፕ
 ጌታው እኔ ነኝ» አለና አረፈው። ሆዱ ዕያውቀው አይገርምም?

*** ዛሬ ዛሬም የእባቶቻችንን ልታይ ልታይ አለመ
 ፈለግና ትሕትናቸውን የተመለከቱ መናፍቃን «ወንጌል በርቶ
 ልናል» እያሉ እኛ እናስተምራችሁ ሲሉን ይደመጣሉ። ለኢትዮጵያ
 ቤተክርስቲያን ወንጌልን እናስተምር ማለት ድፍረት ብቻ ባይሆን
 በእግር ራስ እንደማከክ ነው። ዘዱ ፴፪፥፮

፪. አይጠቅመንም

በራንብ ጊዜ አሁን ውሻ ዐብረው ይሰጻሉ ስሉ። እንጂ የሚሰጥ የሚሸተት ጠፍቷል። ውሻው አሁን በጠገኑ ወድቃለት ቢሆን ጣየላት ይሰታው ነው። ይሁን እንጂ ዐብረው ይገባሉ። ጠፍ ከራቱ በኋላ በመንገድ ላይ የታሸገ ፖስታ ወደቀ ያሸለ። ሁለቱም በመሰለሁም ተረቅቶ ግቡ ይተገላል? የተሸነፈ ፖስታ የጥራጥራ ዐይን ቶችንና የሚገኙበትን ቦታ ከነዋጋቸው የያዘ ሰንጠረዥ ነበር። «ግብስ» አለች አሁን የሕገ ጠ «የሚገኙት ሥፍራ... ሲሆን እንደ እንቅብ በብር...» «ወደታች ዝቅ ብለሽ እንብቢው» አለ ውሻው ሳያስጨርሳት «ሸንብራ» አለች አሁን እስኪ ዝቅ በይ አለ ውሻው «አተር» አለች አሁን አሁንም ትዝ በይ ይላል ሲነብር ጥራጥራ እንጂ ሌላ የለም በዚህ ብስጭት ያለው ሥጋ በሉ ውሻ «እንጂ ዲያውስ አይጠቅመንም ጣይው» ሲል አሁንምን እዘነት አሁንም አይጠቅመንምን ሳታስተውል ጣለችው «አይጠቅመንም ሳይሆን አይጠቅመንም» ማለት እንደነበረበት ያወቀው ውሻው ብቻ ነበር።

*** የተከበራችሁ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ልጆች ሆይ! የዛሬዎቹ መናፍቃን ስብከታቸው ያው እንደውሻው ነው። ጽላቱ፣ መስቀሉ፣ ጠበሉ አይጠቅመንም ነው የሚሉት የማይጠቅመው ግን ለእነሱ እንጂ ለእኛ አይደለም። ጠበሉ ለእነሱ ተራ ውሃ ሲሆን ለእኛ ግን በዛይማኖት የተቀደሰ ጠበል ነው። መስቀሉም ለእነሱ ተራ ዕንጨት ወይም ሌላ ማዕድን ቢሆን ለእኛ ግን ኃይላችን ነው። «የመስቀሉ ቃል ለሚጠፋት ሞንነት ለእኛ ለምንድን ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነውና።» ፩ኛ.ቆሮ. ፩፡፲፮ ስንቶቹ ይህን የውሻ ምክር ሰምተው በ «አሁን» ጭንቅላት አሰበው የእንገታቸውን ማተብ የበጠሱ? ቤት ይቆጠራቸው።

፩. ድን ከምን ያድናል?

አንድ መናፍቅ ታላቁን የድንውን መምህር የናቀ መሳሪያ ለት ለፊት ድን ከምን ያድናል? ሲል ይጠይቃቸዋል። እነዚህ ውም ቀበል ለድርጊት ሕንጻህ ከማለት ያድናል። ለሌላ ይባላል።

*** ወገኑ ሆይ! ለድር ፍልጥ እያስፈልጋትም እሽሽ አንጂ የጥላቤ ሽምጭውን ሊያሳይህ ለሚረዳህ መናፍቅ አንድ ጌታ «አሕረተቱ የማናት» ማለትና የአባቶችን ጥበብ መጠቀም አትርሳ። ማቴ. ፳፪+፲፭-፳፪

፪. የአለንጋው ጫፍ

ሬብ መኮንን ሐረር ሳሉ አንድ በጎ ልምድ ነበራቸው። አቅዳሴ ሲወጡ በዛፍ ጥላ ሥር ተሰብስቦ ወደሚጠብቃቸው ሕዝብ ቀርበው ያለበትን ችግር ሳይፈቱ እኽል ውሃ እይሉም ነበር ይላሉ። አንድ ቀን አንዲት የአካባቢው ነዋሪ ሴት የወተት ቅጋን አናቷ ላይ ቲብ ለድርጋ በጉዳኝ እየተጓዘች ሳለች አንድ ጥጋዝኛ በፈረሰ ላይ ሆኖ የባላገሯን ቅል ተመቻችቶ ከተቀመጠበት መኻል አናቷ ላይ ብድግ ለድርጎ ወተቷን ይጠጣና ቅሉን ወርውሮላት ሽምጥ ይጋልጋል። ያቺ ምስኪን እየሞኸች በዚያው በስፍራው ካለ ቤተክርስቲያን ትገባለች። ያጌ ሬብ መኮንን የሰውን ችግር እየፈቱ ሳለ ታገኛቸውና ትሞክሩ በቲርጁማን ጉዳይዋን ታስረዳለች። በድርጊቱ የተበሳጨት ሬብ መኮንን ከፈረሰኛቸው ሁለቱን ወደ ተባለው ቦታ ይልኩና ያን ጥጋዝኛ ይዘውት ይመጣሉ። ፈረሰኛው ወገኑ ለኛ ከሬብ መኮንን ጋር ካሉት መኳንንቶች የአንዱ ልጅ ነበር። ባላገሯ ትጠይቃለች። «ሬብ ነው» ብላ ድርጊቱን ደግማ ታስረዳለች። ልጅ ሲጠየቅ «በግራሽ ዓይኔን ጥብር ያድርገው» ይላል። ሬብ መኮንን በሙራያው ወዳሉት መኳንንት እያዩ «በሉ መሳ በሉ» ይሏቸዋል።

ከመኪንንቱ የአንዱ ልጅ በሆነው ፕጋቦኛ ላይ ማን የፍርድ አሳብ ያቅርብ፤ ዑሉም ጭጭ አለ። ወገኖቹንቱ ሽብቦ ያዛቸው፤ የድካ ዋን እንባ ከምንም አልቀጠሩትም። ይልቁንም እየተነሡ «ራስ ሆይ ባራ እኮ ጸም ነው። በዚህ ላይ ልጄ የመኩንን ልጅ ጨዋ የጨዋ ልጅ ነው። ይህንን ድርጊት ይፈጽመዋል ብለን በፍጹም ጥርጣ ሬው እንኳን የለንም።» እያሉ አሰረዱ። ራስ መኩንንም ወደ ቤተመቅ ደሱ ዞረው የሚሉት ባይሰማም በከንፈራቸው እንትስቃሴ የተገለጸውን ጸሎታቸውን አድርሰው ሲያበቁ «ያንን ፕጋቦኛ ከፈረሱ ላይ አውርዱት» ካሉ በኋላ «አጁን ወደኋላ አድርጉና ግራና ቀኝ ያኩልኝ የፈረሱን መጠብብጧል አለን። ተተባለችሁ የአለንጋዋን ጫፍ ወደጉሮሮው ቁልቁል ሰደዱልኝ» ሲሉ አዘዙ ፈጣኖቹ የራስ መኩንን ባለሟሉች እንደታዘዙት ሲያደርጉ ፕጋቦኛው ጎበዝ ዘርፎ የጠጣት ወተት በአቶ ፍልቅ አላችና ወደመራት ተደፍታ አዋረደ ችው። በይሉኝታ እውነትን ለመሸፈን የጣሩት መኪንንት ዐፈሩ። ራስ መኩንንም በደረቱ አስተኝተው ፕጋቦኛውን አርባ ካሰገረፉት በኋላ የድሃዋን የወተት ዋጋ በአጥፍ እንዲተካ አድርገው ጉባኤውን ፈቱ ይባላል።

*** አባቶቻችን እንደጠቢቡ ሰሎሞን ከእግዚአብሔር ጋር በመሆን በጥበብ ሲያስተዳድሩ፤ በጥበብ ሲፈርዱ ነበር። ዕውቀት የቱን ያህል ቢጋበስ መንፈሳዊነቱ ካልታከበለት ፍሬ ቢስ መሆኑን ልብ ይላል። እበው «መንፈሳዊነት የሌለው ጥበብ አብደት ነው። ጥበብ የሌለው መንፈሳዊነትም ደልነት ነው» ይሉ ነበር።

፲. እሱ ይቀበለኝ እንጂ

አዲስ አበባ አራዳ ቅዱስ ጊዮርጊስ እንደ የታወቁ የቤተ ክርስቲያን ሊቅ የሥርኩን ጉባኤ ጀማሪ እየተጠባበቁ ነበር። እንደ

መናፍቅ ወደእኚህ መምህር ተረብ ብሎ «አባቴ ጌታን ተቀበለ
ጥላኤ ላላቸው ምን ለልክኝ ልጄ? እሱን ያልሰሙ መስለው ላይ
ጌታን ከልተቀበሉ እንዲቀበሉ ብዬ ነው» ላላቸው «እኔማ ምን
እትም ለልኝ እሱን የምቀበልበት ልጄ፤ እሱ ይቀበልኝ እንዲ» እሱት
ይባላል።

*** የሚናገሩትን የማያውቁት የማያውቁትን የሚናገሩት
መናፍቅን ቆም ብለው ሊያስቡ ይገባል። የኢየሱስ ወታደር
ነኝ፤ ኢየሱስ ፍቅራዊ፤ ወደ፤ ጓደኛ ብሎ መመኘኝ ድርጊቱ ልትነት
ቂቶም ሳይሆን ጽርፈትና ታላቅ ድፍረት ነው።

፲፩. የአህያዋ ፍትሐት

ለመንደሩ ሰው ውሃ እየተዳ በሚያገኙት ገቢ የሚተዳደሩ
ለንድ ለዛውገት ነበሩ። ሥራቸው ባለቻቸው እንዲት አህያ ለእነ
ባቢው ኅብረተሰብ ውሃ በመቅዳት የዕለት ጉርሳቸውንና የዓመት
ልብሳቸውን ተጣጥሮ መሸፈን ነው። ጉልበቱ ከምላሱ ሳይ የሆነ
ለንድ ለሌላ መናፍቅ ውሃውን ሊተዳ ሲወርዱና ሲወጡ ከመን
ገድ እየመሰተ ማብረያ በሌለው ገዢነዝ ሲያውካቸው ይናፋል። ከዕ
ሊታት ለንድ ተን አህያቸው ትምትባቸውና የውሃውን መቅጂያ
እራሳቸው ተሸክመው ማመላለሱን ይቀጥላሉ። በሸክም ውሃ የሚ
ተዳትን ሽማግሌ የታዘበው መናፍቅ «አባቴ አህያዋ የት ገባች?»
ይላቸዋል «አዩ! እሷማ ሞተች እኮ» ቢሉት «በጣም ያሳዝናል
ለመሆኑ ፍትሐት ተፈጽሞላታል? የትስ ተቀበረች?» አለ። ብልሁ
ሽማግሌም ያንን ማፈሪያ መናፍቅ አትኩረው ተመለከቱትና «አዩ
ልጄ! አህያዋማ መናፍቅ ስለነበረች ለልተፈታችም የጅብ ራት
ሆና ቀረች» እሱትና እንደ እባብ በጥበብ እናቱን እሱት ይባላል።

*** መናፍቅን በጥቅስ ጦጣን በዛፍ ለመርታት

መጥከሩ የጥህት ነው። እናም የአባቶቻችንን ጥበብ ማጤን ያስፈልጋል። አሁን የተሸከመችውን አትብላም እንደተባለው መናፍቃን የያዙትን መጽሐፍ ቅዱስ እንበዘው በመረዳት የጥቅሙ ተጋሪ መሆን ያቃታቸው አሳዋኝ ፍጡሮች ናቸው። ለሞተ ሰው የሚደረገውን ሥርዐት አስመልክቶ መጽሐፈ ሲራክ ፃፏል፤ ሺ፩ ማንበብ ብቻ በቂ ነው።

፲፪. ሥልጡኖቹ ድመቶች

አንድ የእንግሊዝ ሀገር ገበሬ ከእርሻ ሥራው በተጨማሪ ድመቶችን አሠልጥኖ በተለያዩ ዝግጅቶች ላይ በማቅረብ በሚያገኘው ገቢ ይተዳደር ነበር። ገበሬው በልደት፣ በሠርግ፣ በምርቃት፣ ብቻ በልዩ ልዩ የደስታ በዓላት ላይ ስልጡን ድመቶችን በመደዳ ያስልፋቸውና በሁለቱ የጊሳ እግሮቻቸው ቆመው በሁለቱ የፊት እግሮቻቸው ደግሞ የተለኮሰ ሻማ ይዘው እንዲታዩ በማድረግ ነው ገቢ የሚያገኝባቸው።

ከሌሊት ለገደ ቀን የሰገድ ልዑል ሰርግ ላይ ዝግጠው ታዘዙ የተለመደውን አስደናቂ ትርጓሜ እንዲያቀርቡ ይደረጋል። ይህ በላይ የሆኑት ድመቶች ሻማዎችን ግራና በቀኝ ይዘው ልዑቅ መሽራ ከመሽራይቱ ጋር እየተደነገ በመሃላቸው በማለፍ ላይ እያለ አሳዛኝና አሳፋሪ ክሥተት ተከሰተ።

ነገር እንዲህ ነው ድመቶች ሻማውን ይዘው በግራና በቀኝ ተሰልፈዋል። መሽሮች ከእነአጃቢዎቻቸው በመካከል እያለቱ ነው። እድምተኛው ግጩብጩን ትቶ ሊዞ ሥልጡናቸውን ድመቶች ይስታተሳል። በዚህ መካከል ድንገት ከማብሰያ ከፍል ይውጣ ከውጥ ይገባ ያልታወቀ ለገደ የደነበረ ወደል ላይጥ ለዳራሹ ውስጥ ይታያል። ይህን የገበሬው ድመቶች የያዙትን ሻማ ደገና ሰንሰት ብለው አሽቀንጥረው ይጥሉና ሁሉም ላይጡን ያግርፋ ይመር ከዚያም ሁለት ነገሩ ትርጉሙ ባለ ዝግጠው ለገደ ነገር ታወሰው ለድመቶች የሻማውን ትርጓሜ ሲያለማምድ ላይጥ ላይቱ ማለፍን ለስተማራቸውም ነበር። ትልቅ ሲከተት።

*** ሽረ ለመሆኑ ይህ ዓለም በሚፈጥረው ሁከትና ሽብር አልያም በሥጋ ለምርትና ምቹት የተሃሳ የእገልግሎት መብራታችንን፣ ጸምና ጸሎታችንን ጣጥለን እንደገበሬው ድመቶች መንፈሳዊ ደስታችንን ወደሐዘን የለወጥን ስንቶች እንደገና ተዋሕዶ ሃይማኖታችንና ሥርዓተ ቤተክርስቲያናችን ከጥንት ለባቶቻችን ደክመውበትና ተጠቅመውበት እንደ ሻማ ተለኩሶ ነው የተሰበገ። በሕይወት በመናችን እንደተለኩሰ ቆይቶ ለሚተገለጹ ትውልድ ወክብር ልናስረዝብ ይገባል።

፲፫. የውሻው ሞት

ተኩላ ውሻና እንዳለ አንዲት ላም ያገኛሉ። እንደዚህ ላም ሳይሆን ከመራት ጥሉ የጤና በማይመስል ቸርነት ውሻን ለውሻ ለን ይለዋል። ውሻውም ያልለፋበት ጉዳይ ላይ የማይሄድ ሳይሆን ሲሰጠው የሥጋዋን ዐይነት በመልክ በመልክ እያደረገ ለበእኩል ላይ መደብ ከፈለገ አኩል የሆኑትን ሦስት መደቦች በሳው እያሳየ «እያንዳንዱ እንደሆነ መርጠው ይውሰዱ» አለ የሚመረጥ ቸር መርጠው ይውሰዱ የተባለው እንደሆነ አኩል የመካፈሉ አበሳጭቶች ውሻውን በክርክር አደቀውና በነጥጥሉ ከላ ሥጋ ጋር ከተሳቀለው በኋላ ተኩላን «በል አንተ ደግሞ ለሠላት ፈለግ» አለው። ሁለተኛው ተጂሚ ተኩላ ነገሩ የጤና ሰላል ሰው በጥንቃቄ ጉዳዩን መርምሮ ሲያበቃ ሥጋ ሥጋውን ይደብዳብ ለጥንት ለጥንቱን ደግሞ በሌላ ቦታ ከምሮ «እያንዳንዱ እንደሆነ መርጠው ይውሰዱ» አለው። እያንዳንዱም በሁኔታው ታው ተደስቶና ለመጠበቁ አስፈላጊነቱን እንዲህ አለ «እያንዳንዱ እንዲህ ዐይነቱን ካፈለ ጥበብ ከየት ተማርኸው አባታቸው?» ቢለው እያንዳንዱም ተኩላውን ቆይቶና በሰው «ውሻው ሞት ነዋ! ጌታው» አለው ይባላል።

*** በዚህች ዓለም ላይ ሰው ከክፉም ሆነ ከበጎው ጋር ይማራል። ሰከራው ለባለአለምሮው ጥሩ መምህር ነው። በገንዘብ ራሱ ላይ መከራ እያደረገ እኛን የሚያስተምረን። በዚህ ክቃለ እግዚአብሔር በተጨማሪ ዙሪያችንን በመቃኘት መማር ልምድ ሊኖረን ያስፈልጋል። በተቀመጥንበት የሥልጣን ብር ላይ እንማን ነበሩበት? ምንክር ሠርተው አለቱ? የሚለውን ሰብን ለራሳችንም ለወገናችንም ጠቃሚ ሥራ ሠርተን ለማንኛውም ሰው አንሞክር።

፲፩. ጊዜ የለኝም

ሰውየው በደንዘ መጥረቢያ የዛፋን ግንድ ለመቀረጥ ይታገላል። መጥረቢያው እየነበረ ከመመለሱ ውጪ የተፈጠረ ነገር የለም። ይህን ሁኔታ ያስተዋለ አንድ መንገደኛ ሰው ጠጋ ይልና «ወንድሜ መጥረቢያው እኩል ደንዝል አንድ ጊዜ ዐረፍ ብለህ ላል ላል ብታደርገው ጥሩ ነው ይለዋል።» በደንዘ መጥረቢያ እየታገለ ያለው ምስኪን ሰው መንገደኛውን ቦር ብሎ እየውና «እሱን የጥ ስልበት ጊዜ የለኝም» በማለት በደንዘው መጥረቢያ መቀረጥ ሳይሆን መደብደቡን ቀጠለ።

*** ጊዜን ለመቆጠብ የምናውሰውን ጊዜ እንደባህ ልን ቆጥረው አይገባም። የሰውን ምክር መስማት ደግሞ ጊዜን ጉል በትን ወዘተ... ለመቆጠብ እንደሚረዳ ማወቁ ተገቢ ነው። የሰውን ምክር አልተበል አያልን መከራ እንዲመክረን ለምን እንጠብቃለን?

፲፪. ዝም ብዬ አልሞትም

በጥንት ዘመን አንድ የፐርሺያ ንጉሥ በሁለት ሰዎች ላይ ሞት ፈርዶ ሲያበቃ ለመጨረሻ ጊዜ የምትናገሩት አላብ ካለ ይላችሁት ከምትሞቱ አላባችሁን ገለጹ አላቸው። እንደኛው የሞት ፍርድ ሳይገነዘብ ምን እያዘመኝ ብሎ ያስብና ምንም የምናገረው የለኝም ይላል። ሌላኛው ግን ዝምብዬ ከምሞት ብሎ ያስብና አንድ መላ ያመጣል። ንጉሡ አንድ በጣም የሚወዱት ምርጥ ፈረስ እንደላቸው ስለሚያውቅ «ንጉሥ ሆይ ሺሕ ዓመት ይገነሡ! እኔ የሚወዱትን ፈረስዎን ስለአንድ ዓመት መብረር ላለማምደው እችላለሁ» ይህ የሚሆነው ግን የአንድ ዓመት ዕድሜ ከተሰጠኝ ብቻ ነው ይላል።

እይገባም። መላ ፈጥረን ንስሐ ንብተን ሥጋወደሙን ተቀብለን ነፃ ወጥተን መሞት ይሻለናል። ቤተክርስቲያንም የመዳኛችንን መንገድ እስፍታ እየመበቀችን፤ ፈጣሪያችንም በወንጌሉ በእግቴ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ እያለን? ስለምን ዝም ብለን እንሞታለን? እምሳካችን ስለ ነፍሳችን ድንከት የምንመበብበትን መንፈሳዊ ዕውቀት ያድላን። አሜን!

፲፮. ይብረድ

ድሮ ነው በእንደ ሀገር ሰው የመብላት እርኩስ ግብር የተዋሐደው እንደ ሰው ነበር። ከእለታት በእንዱ ቀን እንደ ክርስቲያን እሱ ባለበት ጎዳና አቋርጦ ሲያልፍ እንቆ ይይዘውና እያጣደፈ ወደ ጎጆው ያስገባዋል። ምንድነህ? ብሎ ሲጠይቀው ክርስቲያን መሆኑን ሳይደብቅና ሳያፍር ይገልጽለታል። «እስኪ ያንተን ክርስትና እየዋለሁ» ይልና ተቆራርጦ የተቀቀለ የሰው ሥጋ ከነእንፋሎቱ ያቀርብላታል። በመተጠልም ሰይፍ ታጥቶበት «ቡ» ይለዋል። ያ የጩ ነቀው! ግን መላኛ ክርስቲያን አልበላም ቢል ይሞታል። ልብላ ቢልም እርም እው። ስለዚህ ዘደና «አሺ እየላላ ግን ይብረድ» ይለዋል። «አሺ ይብረድና ትበላታለህ!» ብሎ ይቆማል። ይቺን ከፍተት ያገኘው ታማኝ ክርስቲያን ወደእግዚአብሔር ይጸልያል። ከገባበት

ፈተና እንድታወጣው እመቤታችንንም ይማጸናታል። በመጨረሻም ውጤቱ ተቀየረ ያጨካኙ ሰው መናገር ጀመረ። «ወንድሜ ሆይ እንተ ታላቅ ሰው ነህ ይብረድ በማለትህ የእኔንም ልብ አበረድከው። ይህን ክፉ ነገር ላደርግብህ አልፈልግም በሰላም ሒድ» ብሎ አሰናበተው ይባላል።

*** ዛሬም የሁለትና ከዚያም ያነሰ ደቂቃና ሰከንድ ትዕግሥት እያጣን ነገር ማብረድ እየተሳነን የማይተካው ሕይወት ሲያልፍ፣ ትዳር ሲፈታ፣ ልጆች ሲበተኑ፣ ንብረት ሲወድም እናያለን «ክርስቲያን ሆይ ሰፊ ነገር አላፊ ነውና» ሁሉንም በትዕግሥት እናድርገው። በዕለቱ ያልተግባባዝነት ነገር ቢኖር በይደር እንደው እንጂ ተጣልተን እንለያይ።

፲፯. ቆጥሮ መረከብ

በገጠር የሚኖር አንድ ተማሪ ት/ቤት ሲዘጋ እዳይጦዝን በማሰብ እጎቱ ጥቂት ዶሮዎችን በሣጥን አድርጎ ይልክለታል። ልጁም መኪና ተራ ሒዶ ሣጥኑን ይረከብና ተሸክሞ ጉዞ ሲጀምር ያደናቅፈውና ሲወድቅ ሣጥኑ ተሰብሮ ዶሮዎቹ በየእቅጣጫው ይወጡና እግራ አውጪኝ ይላሉ። ልጅ ሆይ እያባረረ እጁ የገባውን እየያዘ ሰብስቦ ሣጥኑ ውስጥ ይክትና እቤት ሲደርስ መቁጠር ይጀምራል። ዶሮዎቹ ጽፈኛ ነበሩ። ወዲያው ወደእጎቱ ደብዳቤ ይጽፋል። «እጎቱ የላክልኝ ዶሮዎች ደርሰውኛል። ነገር ግን ከመንገድ ላይ ወድቂ ሣጥኑ በመሰበሩ እና ዶሮዎቹ እንዳለ በመበተናቸው በሰንት ድካምና ልፋት ጽፈኛ ዶሮዎች ብቻ እጄ ሲገቡ ሌሎች ጠፍተው ቀርተዋል።» ይላል። እጎቱ በነገሩ ተገርሞ «ልጄ በደረሰብህ ነገር በጣም አገዛዥህ። እይቃህ እኔ የላኩልህ ዶሮዎች ግን ፲፩ ብቻ ናቸው።» አለው ይባላል። እግዲህ እግዚአብሔር ያላያችሁ ልጄ የሰው አጥር እየዘለለ የመንደሩን ዶሮ ሁሉ ሰብስቦ ሲያበቃ እንደገና ወደእጎቱ

የሕዝቡን ደብዳቤ ይጽፋል። እዚህ ላይ ልብ ልንለው የሚገባ ነገር ቢኖር የልጁ ስህተት ይረዳል። ቆጥሮና ለይቶ አለመተባበሩ ሲሆን የራሱ ስህተት ለይቶ ባለማውቁ የመንገድና ዶሮ አግባብነት ወስዷል።

*** ባራም የቤተክርስቲያናችንን ዶግማና ቀኖና ሰፍሮና ቆጥሮ መረከብ ሲገባ ባለማውቅ የሌሎችን ስነግብረት እንዲገነዘብ ለንግድነት ያስፈልጋል አባት ቆጥሮ ሲያስረክብ ልጅም ቆጥሮ ከረከብ እንክርዳዱ ቦታ የለውም።

፲፮. ዐዋጅ.....! ሽማግሌ እንዳይፈጅ

በአንድ ሀገር ውጣት ንጉሥ ነገሠና ከሽማግሌዎች ጽ መሥራት እንደማያስፈልገው ወስኖ የሀገሩ ሽማግሌዎች ሁሉ እርምጃ እንዲወሰድባቸው «ዐዋጅ! ሽማግሌ ይፈጅ» ብሎ ዐዋጅ አሰጠ። የጉጉሁ ሰራዊት በየቦታው ተሰማርቶ ዐዋጁን ይተከበረው ዘግቦ ከንጉሥ ባለሟሉች ሁለቱ ግን «ባራ ሽማግሌዎችን ፈጅተን ይህ ጅን ሀገር ያለሽማግሌ ብሮስተራትና ነገ ከእኛ አቅም በላይ የሆኑ ትግጥ ጥጥን ሽማግሌ ቢያስፈልገን ምን ሊውጠን ነው።»

ለማንኛውም እንደ ሽማግሌ ጥሩ ቦታ ብንደብትና የሚሆነውን ብንጠብቅ ይሻላል።» ሲሉ ተማከሩ ተማከረውም አልቀሩ እንደ ሽማግሌ ወስደው ምሥጢር እንዲጠብቅ ነግረው ስንቁን እያ ዘጋጁ ሊያቀበሉት ተስማምተው ጥሩ ቦታ ይበቁት። ከዕለታት በእንደ ቀን ወጣቱ ንጉሥ ከዙፋኑ ላይ ተቀምጦ እኩዮቹን እያወያየ ሳለ ከየት እንደመጣ ሳይታወቅ እንደ ረጅም ዘንዶ ንጉሡን ከተቀመጠበት ወንበር ጋር ጠምጥሞ/ተጠምጥሞበት/ አፋን በንጉሡ ዐይኖች ትክክል አድርጎ ቀጥ አለ። የንጉሡ ዐይን መቁለጭለጭ ጀመረ። አጃቢዎቹ ጎራዶያቸውን ሲያገሱ ንጉሡ በዐይኑ «ዕረፋ አደጋ ታደርሱብኛላችሁ» አለና አስተዋቸው። አሁን ሁሉም መፋጠጥ ብቻ ሆነ። ይኸኔ እነዚያ የተማከሩ ባለሟሉች የደበቁትን ሽማግሌ ርጠው ጠሩትና ነገሩን አሳዩትና «አስኪ መላ በለን» ሲሉም ተማ ፀጉት ሽማግሌውም ባስቸኳይ እንቁራሪት ተፈልጎ እንዲመጣ አዘዘ። የንጉሥ ትእዛዝ ነውና ወዲው አመጡለት። ሽማግሌውም እነ ዚያን እንቁራሪቶች ከዙፋኑ ሥር ባለው ምንጣፍ ላይ ዘረገፋቸው ዘንዶውም እነዚያን ነፍሳት ለመለቃቀም ንጉሡን ትቶ መራት ወረደ። ይኸኔ ሽማግሌው በሉ ግደሉት ሲላቸው የንጉሡ ሠራዊቶች ቀጥ ቅጠው ገደሉት። ይህንን ሁኔታ በድንጋጤና በሰቀቀን ሲከታተል የነበረው ንጉሥ ወዲያው ከዙፋኑ ላይ ተነሥቶ «ዐዋጅ! ዐዋጅ ሽማግሌ እንዳይፈጅ!» አለ ይባላል።

*** ካሰፈጀ በኋላ ቢሆንም ከሲኦተቱ ግን ተምሯል። ስሜትን ብቻ ማዳመጥና በጡንቻ ማሰብ አደጋው የከፋ ነው። ዕድሜ ት/ቤት ነውና ከዚህ ልዩ ት/ቤት በማዕርግ የተመረቁትን ባለነጭ ዘውድ አባቶቻችን እናከብራቸው።

፲፬. አንቺ ነሽ እንዴ!

የአራዊቱ ሁሉ ንጉሥ የተባለው አንበሳ በእንቁራሪት

ጩኸት ሲደነገገና ሲሰጥ ይኖር ነበር አሉ። በልቶ መጥፋትና በረዳ ካለበት ቦታ እንቁራሪቷ የታደለችውን ጩኸቷን እንዲያስቀውስ እያለገበላ ሆኖ ብርገገ ይልና «ይኸ አውራ ግጥ ጩኸቱ እንዲህ ያስደነገገውን በአካል ባዮው ምን ልሆን ነው።» አንድ ቀን እተኛህበት መጥቶ ጉድ እንዲያደርገኝ እያለ ሲለክክ ራሴ። ከዕለታት አንድ ቀን ውሃ ሲጠጣ እወገዝ ወርዶ ህልዬ ልማደኛ ጫኪ ፍጡር ዐያት። እንቁራሪቷን ከቁም ነገር ህልጥራት ውሃውን በመጠጣት ላይ ሳለ አንድ ጊዜ ጩኸቷን ሰቀተችው። አገላለጽ በጩኸቷ በደነገገሁም በትንሹቷ ደንቀት የሕይወት በራቱን የሰቀተች ነገር አስታውሶ ሰላናደደችው ወደእንቁራሪቷ ተገባ «አዝኜ ነሽ እንዴ? ያን ያህል ስታስጨንቁኝ የነበርኸው ውበት በራት እገርቼ እያሟሟ ጨፍልቋት እሸዋው ውስጥ ተቤራት።

*** ሳራም በርቀት የምንፈራቸው በጥልቀት ነብሱ ስንመረምራቸው ግን በጣም ተላል የሆኑ ብዙ ነገሮች እኔ ህ ሰጥተን ፍርሀታችንን አውልቀን ጥለን እንያቸው ይልቁኝ የሆኑ ፍቃን ባዶ ጩኸት ሳያሸብረን ማንነታቸውን ተጠግተን መሆን ረን ገልባንታቸውን ስንረዳ «አናከተናችሁ እንዴ ወንጌልን እንጠቃለን እያላችሁ የምታደናግሩን» ልንላቸው ያስፈልጋል። እነዚህ ቻችን የወረሰነውና የተማርነው ፍርሐትን ሳይሆን ጥቂት መሸሸን ሳይሆን ለቆመለት ዓላማ መሥዋዕት መሆንን ነው።

፩. እርቆ ማሰብ

በቀድሞ ራሼያ ውስጥ አንድ ሽግግል ራሼያዊ ወቅር ነበር ፍር እየተገዘ ነው። አጠገቡ አንድ ሽባላ ውጣት ተተምሏል። ሽግግሉ የትንሣዔ መጠጪያውን ፒፓ አውጥቶ በካጢና ውስጥ ከያዝ በጋላ አንዴ የደረቀን ሌላ ጊዜ የጉቱን አንድ ጊዜ በሰው ዚሶች እየደባበሰ ይፈትሻል። በዚህ ሽግግር ተንሽ ቀይቶ ሊሆን

እንደማዘን ብሎ ፒፓውን ከከንፈሩ ሊያላትት ሲል ከጎኑ የተቀመጠው ወጣት ሽማግሌው ክብሪት ያልያም ላይተር እንደሚፈልግ በመረዳት ፈጠን ብሎ ላይተር ያወጣና ይኸው «ፋዘር» በዚህ ይለኩሉ ይለዋል። ሽማግሌው ግን ኮስተር ብሎ «አመሰግናለሁ ግን አለኩስም» አለው። «አላት እየፈለጉ መስሉኝ?» አለ ወጣቱ። «አዎን» አለ ሽማግሌው «ታዲያ ለምን እይለኩሉም?» ሽማግሌውም ወጣቱን ከእግር እስከራሱ ዐየውና እርቆ በማሰብ እንዲህ አለው። «አሁን እንተ ላይተር ብታውሰኝ በዚህ የተነሣ ተግባብተን ልንቀራረብ እንችላለን። ሀገራችን ስንደርሱ ደግሞ አድራሻ ልንለዋወጥ እንችላለን ከዚያም እንተ የእኔን እኔም ያንተን ቤት ልናይ እንችላለን። ያን ጊዜ ያለእናት ያላደካትና የምሳሳላት እንዲት ውብ ልጅ ስላለችኝ እሷን ልታማግጥብኝ ትችላለህ» አለው ይባላል።

*** ያላወቁ አለቁ ይሏል ይኸው ነው። አምላካችንን ቢሆን በቅዱስ መጽሐፋችን «እንቁዎቻችሁን በእርያ ፊት አትጣሉ» ብሎን የለ ዛሬ ስንቶቻችን ነን በማናውቀው ሰው የሻይ ቡና ግብ ዝና በማናውቀው ሰው የሰጦታ ጋጋታ ከማንወጣው ዐዘትት ውስጥ የገባን በተለይ ሴቶች እንቶቻችን ላይ የሚደርሰው በደል ብዙ ነው። ስለዚህ እርቆ ማሰብን ልምድ ልናደርግ ይገባል። «አይመጣምን ትተሽ ይመጣልን ባሰብኸ» እንዲሉ።

፳፩. እሱን እንተ አስብብት

በድሮ ጊዜ ትልቁና ሽማግሌው አሞራ ልጁን ያስጠራውና ምክር ብጤ ይነግረዋል። ልጁ ይህን የምመክርህን ምክር በልብህ ውስጥ አኑርልኝ ብመሬትና በዛፍ ላይ ዐርፈህ ሳለህ ማገኛውም ሰው ወደመሬት ጎንበስ ሲል ብታይ በፍጥነት መብረር አለብህ። ምክንያቱም ጎንበስ ያለው ድንጋይ እንሥቶ እንተን ለመምታት ነው አለው። የአሞራው ልጅ ከምክሩ በኋላ ጥያቄ ለአባቱ አቀረበ

እኚ አባዩ ግን እኔ እስቀድሞ ድንጋይ በብብቱ ወይም በህይወቴ ገዘበህ ሳይል አውጥቶና ወርውሮ ቢመታኝስ? አለው። ላይ ልጄ እኔ የራሴን ዘመን መከርከህ እሱንም አንተው አስጠበት ወይ ዘመን ግን እንዲህ ዐይነት ክፋት የለም ነበር። አለው ይባላል።

*** የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ጥንታዊት፣ ታላቋት፣ ቤተሰባትና ለማናዊት ናት። በዚህች ቤተክርስቲያን ስገር ዙግርገውንና የምስጋናውን ከገጽ ምንጭ የተቀሳ ቃለ እግረኛ ቤተሰብ እንደያ ክፍለ ዘመን ሥልታቸውን እየቀያየሩ ከሚያስቱ መናጽቃን ለመጠበቅ የእባቶቻችንን ጥበብ ከእኛ ዘመን ጋር በማዋሐድ መትጋት አለብን። በቅዱስ መጽሐፋችን «ዘመንን ዋጁ» ተብሎ ተጽፏልና።

፳፪. እዚህ ሰፈር አይደለሁም

በአንድ ሀገር ሁለት አብዶች በጠራራ ፀሐይ ይከራከራሉ። ሁለቱም እህል ውሃ የማያሰኝ ዱላ ይዘዋል። የክርክራቸው ርእሰ ጉዳይ ፀሐይዋ ናት። አንደኛው አብድ «እሁን ከሌሊቱ ፤ ሰዓት ነው! ካለመንክ ይኸው ጨረቃዋ ይላል።» ሌላኛው አብድ አይደለም። «ከቀኑ ፤ ሰዓት ነው! ይህ፤ ጨረቃ ሳትሆን ፀሐይ ናት» ይላል። በዚህ ሁኔታ ሲሟገቱ አንድ መንገደኛ አጠገባቸው ይደርስና እንዲያውም እሱ ይጠየቅ ብለው ሁለቱም አብዶች እየሮጡ ወደ መንገደኛው ተጠጉ። «ይህ፤ ፀሐይ አይደለችም?» አለ አንዱ አብድ ሁለተኛው ቀጠለና «ይህ፤ ጨረቃ አይደለች?» አለ። «አይደለችም ከቀኑ ፤ ሰዓት ነው!» አለ የመጀመሪያው አብድ «እኔ አይደለም ከሌሊቱ ስድስት ሰዓት ነው» አለ። ሁለተኛው። እኚ እሱ ይመስላል በግዘው ዱላ አይለቀውም! ፀሐይ ነች ቢል ደግሞ ጨረቃ ነች ባዩ የማይለቀው ሆነ። ስለዚህ አውጥቶ አውርዶ ወዳጃቱ እንደ እዚህ ሰፈር አይደለሁም ሌላ ሰው ጠይቁ ብሎ ተገላገለ ይባላል።

*** የተጠየቅነውን ጥያቄ ሁሉ እንደመጣልን ከመመለስ የጥምና ህዜ መሰረን ልንመረምር ይገባል። ከወቅቱ ልጅወድ የሚጠይቁትን የተጸሐፈ ጥያቄ ሁሉ እንዲት ይመልስ እንደ ነዘር መዘንጋት የለብንም ተረፈ እይሁድ መናፍቃን ጫም አሉብን።

፩፫. እኛን ለመብላት ነው

በጥንት ህዜ ሁለት ወሳኝ ክፉኛ ይጋጩና በጨዋ ወህያ በከራንቻቸው ይቦጫጩቱ ደመር። ጠቅ እጥረረ ሌዳ ምድር ፊት ጫነት ከበላያቸው ደግሞ ጠቅ ዲረ እጥረኝ የተጣለ ጥጻይ ልመዘንጠል ማንኛባቸውን ተጥለዋል። ይኸው የእጥረኙን ማንኛባቸውን የጠቅ ያጠነው እንደኛው ውሻ ጠቅን አረታግሞ ልማቸው እንዲ እጠቅ እጥረኝ ምን ነዘቷቸው ነው ከበላያችን ውጥንድብ የሚጠፋገር ሲል ለላኛውን ውሻ ይጠይቃል። ተጠቅሮው ውሹም ለእነዚህ እጥረኝ የሚከታተሉት የእኛን ድብርብ ሲሆን የሚጠቁትም የእኛን ሞት ነው። ከሁለት እንዳችን ወይም ፀላታችንም ልንሞት ይቦጫጭቁንና ይበሉናል። አለው የመጀመሪያ ጠቅሮ ውሻ ተጠቅረ እድርን እንዲህ ከሆነ ታዲያ እኛ መጥላችንን ለምን እንተጠቅምን ሲል ይኸኛውም ውሻ በእሳቱ ተሰማምቶ ሁለቱም ጠቅሮውን ትተው በፍትረ ተነሥተው ተጓዙ። ያንኛባቸው የጠቅ ዲረ እጥረኝም የሚቦጫጭቁትና የሚጠቁባቸውት ሰላጭ እጠቅሮ ተጠቅረው ይባላል።

*** ወገኖች ሆይ! ሃሬ በግልጽ ላይ ያለውን ሁለትና ሽብር ስንመለከት እየሆነ ያለው ይኸው ነው። ለእንደ ለላላ ለላላ ሲከብር ማየቱ የተለመደ ነው። እርስ በእርስ የተጣለችሁ የተጣራ ረፋችሁ እስኪ መለስ በሁሉ የጠቅን ድማሬ ለመመለስ የጥጻይ ውጤቱን ምን ሆነ? ማን አሸነ? ማን ተጠቅሞ መሆኑ ለእኛ የእርስ በእርስ ጠቅ ነፍሳችንን ጠር ሲላል ለማውረድ የሚጠቅሙ

ጥንተ ጠላታችን ዲያብሎስ የመጀመሪያው ተደሳች መሆኑ እያጠ ራጥርም። ስለዚህ እኛው እንታረቅ፤ እኛው እንስማማ፤ እኛው ለእኛው እንወቅበት።

፳፬. ምክር በመቶ ብር

እንደ ፈላስፋ በዋና ዋና ጎዳናዎች እየተዘዋወረ እንደ ምክር በእንደ መቶ ብር የሚገዛ እያለ ይለፍፍ ነበር። ሰው ሁሉ ነገሩን ጉዳይዬ ሳይለው ይቆያል። ከዕለታት በእንደኛው ቀን ገሰ ይህን የፈላስፋውን ድርጊት ይስሙና ያስጠሩታል። በመቶጠልያ «እንተ ፈላስፋ ይኼ በመቶ ብር እሸጠዋለሁ የምትለውን ምክር ንገረኝና እስኪ ልስማው» ይሉታል። ፈላስፋውም «ንጉሥ ሆይ በቅድሚያ ገንዘቡን እንዲሰጡኝ ትእዛዝ ያስተላልፉልኝና ወዲው ምክሩን እነግርዎታለው» ይላቸዋል። ንጉሡም የጠየቀው ብር እንዲከፈለው ለባለሥልጣናቱ ትእዛዙን አስተላልፋለት። ፈላስፋውም ምክሩን ቀጠለ «መጨረሻው ምን እንደሚሆን ሊታስብ ጥሻ ውንም ነገር ለመጀመር አትምክር» ይላል ምክሩ በማለት ምክሩን አስተላለፈ። ንጉሡም ፈላስፋውን አሰናበተው። ምክሩን በሚሞ ገቡበት ሳህን በሚጠጡበት ጽዋዕ በሚታጠቡበት ዕቃ ሁሉ እንዲ ጸፍ አስደረጉት። ከዕለታት በእንደ ቀን የንጉሡ ታማኝ አገልግሎት ከሆኑት ሁለቱ ንጉሡን ለመግደል አሴሩ። የንጉሡን የቅርብ ጋሻ ጃግራ ጠርተው ንጉሡን በመግደል ከተባበራቸው የጠቅላይ ሚኒስ ቴርነቱ ቦታ የእሱ እንደሚሆንም ቃል ገቡለት። ሽመቱ ያንኡ ጋሻ ጃግራም በነገሩ ተስማማና ከንጉሡ ጋር ለብቻው በሚሆንበት ምቹ ጊዜ ንጉሡን ወግቶ ለመግደል አስቦ ደሙ በወለሉ ላይ ተን ጠባጥቦ እንዳያሲዘው ለደሙ መደቀኛ የብር ሳህን ሲገኝ በወሰዋል እንደ ጥቅስ ተጽፎ ተመልከተ «መጨረሻው ምን እንደሚሆን ሊታስብ ማገኛውንም ነገር ለመጀመር አትምክር» ይላል። የንጉሡ ጋሻ ጃግራ ነገሩን ማጠኑን ጀመረ ለባባሉን እያደነተ «አውነት እኮ

ነው! አሁን እኔ ንጉሡን ገድዬ ከእነዚህ ሰዎች የሚጠብቀኝ ምን እንደሆነ በምን ዐውቃለሁ? ንጉሡን የገደሉና ያስገደሉ ለእኔ ነፍስ ይራሩልኝ እንደሆነ በምን አረጋግጣለሁ? ስለዚህ...» እያለ በውስጡ ሲያወራ የያዘው የብር ሳህን ከእጁ አምልጦ ከወለሉ ላይ በመውደቁ ንጉሡ ስምተው ዞር ሲሉ ጋሻ ጃግሬያቸውን ሾተሉን በእጁ እንደጨበጠ ያዩታል። ሁኔታው ያላማራቸው ንጉሥ በጥር ጣሬ ዐይን ሲያዩት ወዲያው ከአግራቸው ሥር ይወድቅና ይቅርታ ጠይቆ ከሥር መሠረቱ ጉዳዩን ሁሉ ዘርግፎ ይነግራቸዋል። ንጉሡ በሁኔታው ተደንቀው ያ በ፪ ብር የሸመቱት ምክር በገንዘብ የማይተመነውን ሕይወታቸውን ስላተረፈላቸው ተደስተው ባሉ ሩባቸው በሁለቱ ባለሟሉቻቸው ተገቢውን አስተዳደራዊ እርምጃ ወስደው ለጋሽ ጃግሬውም ምሕረት ሰጥተው ሲያበቁ ምክሩን ግን በየአደባባዩና በየግለሰቡ ቤት ሳይቀር እንዲጸፍ ዐወጁ ይባላል።

*** እስኪ ቆም ብለን ውስጣችንን እንጠይቅ እያንዳንዳችን የምንሠራውን ሥራ ምንነት እናውቀዋለን? በተለይ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ለምን እንደምንጸም፤ ለምን እንደምናስቀድስ ወዘተ...የምናውቅ ስንቶቻችን ነን? በመንፈሳዊ ሕይወት ለምን እንደምንሠራ ምክንያቱን! ለማን እንደምንሠራ ባለቤቱን ካላወቅን ሥራችን ሁሉ ከንቱ ነው። ሁሉም ማስቀደም ያለብን የሚታየውን ሳይሆን የማይታየውን፣ የሚጠፋውን ሳይሆን የማይጠፋውን፣ ጊዜያዊውን ሳይሆን ዘላለማዊውን መሆን ይኖርበታል። ፊሊ. 1፡13፡8 ተብሏል።

፳፭. ከድጡ ወደ ማጡ

በጥንት ጊዜ ጉልበታቸውን ሸጠው የሚያድሩ ሁለት የሴት አሽከሮች ነበሩ። እመቤቷቱ አሽከሮቹን ሌሊት እንዲነሡ እያረገች ታሠራቸውና ማታ አምሽተው ይተኛሉ። እመቤቷቱ እንደ ቀን ተሳህታ

እርዳታ ቀስቅሳቸው አታውቅም። ሁለቱ የሴት እሽከርቋ ግን
በፍን ሲያጠኑት እመቤቱን በዚያ ሰዓት የሚያስነግት በግብፁ
ውስጥ ያለው አውራ ደር በሰዓቱ እየፎካ መሆኑን ደረሰባት።
ከምንጩ ማድረቅ ነው አሉና ሌሊት መነግት የሰለጅቸው እሽከ
ርቋ አውራ ደርውን እርደው ለአንድ ቀን የምግብ ዝግጅት አቶ
ረቡት። የአውራ ደርውን ያሰመናር ያወቀችው አሳሪያቸው ሳልቀስ
ቅላቸው እንቅልፍ ይጥለኛል በሚል ሲጋት እየባነነች በፊት
ከምታስነግቸው ቀደም ባለ ሰዓት ትቀሰቅላቸው ጀመር። «ትሻልን
አምጥ ብዬ ትብሰን ወለድኳት።» እንደተባለው የሰዎቹ መላ የባህ
ውን አምጥቶ አረፈው።

*** የአንዳንዶቻችን መፍትሔ ችግሩን የሚፈታ
ላይሆን ከድጡ ወደ ማጡ ዐይነት ነው። ስለዚህ ከደረሰብን ችግር
አንጸር መፍትሔ ስናስብ ቆም ብለን ማውጣትና ማውረድ ይመስ
ታብናል። ሳያሰላስሉ ውሳኔ ላይ መድረስ ሁሉም አደጋ አለው።

፩ኛ. በስም የክብር

አንድ አስከጋድር የተባለ ጉረግ ንጹህ ውጊያ ነበረበት
ወደ ጦር ሚዳው ሔዶ ወታደሮቹንና ውሏቸውን እየገባ ሰለ

ከርቀት እንደ የሚሮጥ ወታደር ያያል። ሩጫው የሸሽት ስለነበር የጠላት ይሁን የሱ ወታደር ከርቀቱ የተነሣ መለየት ስላልተቻለ እጠገቡ ያሉት ወታደሮች ይዘው እንዲያመጡለት አዘዛቸውና ይዘውት መጡ። ንጉሡ ወታደሩን ትክብሎ ተመለከተውና «ከጠላታችን ወገን ነህ? ወይስ ከእኛ ወገን ነህ ወዳጄ?» ብሎ ጠየቀው። ወታደሩም «ኼረ የእርስዎ ወታደር ነኝ ንጉሥ ሆይ» አለ በፍርሀት «ለመሆኑ ስምህ ማን ነው?» ሲሉ ጠየቁ ንጉሡ ወታደሩም ቆፍጦን ብሎ «አስክንድር እባላለሁ ወታደር አስክንድር» አለና መለሰ። ንጉሡ እንደማዘን እንደመተከዝም አሉና «አስክንድር! ወይ እንደኔ ተዋጋ ያልያም ስሜን መጠላለሙ አሉት ይባላል። ድንቅ አባባል ነበር።

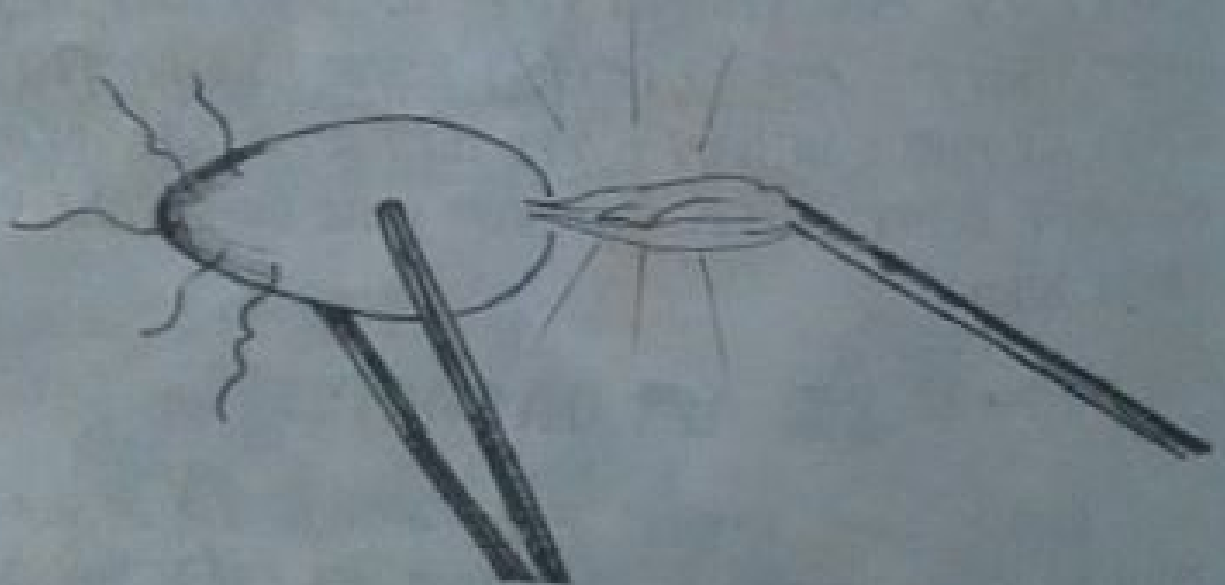
*** ወገኖቹ ዛሬም ስንት ሰው አለ መሰላችሁ ስሙ ከርስቲያን ሆኖ ግብሩ የአሕዛብ የሆነ። ከሥራችን በፊት ስማችን መቅያም የለበትም። ሥራችን ስማችንን ይጋለጽ እንጂ በስማችን ብቻ ልንጀነን አይገባም። ከርስቲያኖች ነን! ከሆን ደግሞ እንደ ቀደመት ከርስቲያኖች ልግር ያስፈልጋል። በስም የከበረ በውጋ የሰነረ የለም ይሉናል አበው።

፳፯. ላም ባልዋለበት...

በእንደ ገዳም የሚኖር ጀማሪ መነኩሴ የሥጋ ፈቃዱን መግታት ያቅተውና በዕለተ ረቡዕ በጸም ቀን ማለት ነው እንቁላል ጠብሶ ለመብላት ያስባል። ያቺን እንቁላል ሰብሮ ጠብሶ እንጻ ይለላት ሽታዋ ብዙ መዘገብ ሊያመጣበት ሆነና ተጨንቆ እንደ መላ አመጣ። ጥረዋን እንቁላል በግራ እጁ ከፍ አድርጎ ይዞ በቀኝ እጁ የሚንቀሳቀሱ ጧፍ ይዞ ከእንቁላሉ ሥር እያበራ እንቁላሉን በቅር ፊቱ ውስጥ እያለ ለመጥበስ ይጥክራል። በዚህ ጊዜ የገዳሙ አበ ምኒት (ሰላተዳዳሪ) ያረሰበትና ምክው ልጄ ምን እያረከ ነው? ብለው በማስተካከል ቢጠይቁት «እባቱ ሰይጣን አስቶኝ እኮ ነው» አለና

አረፈው። ሰይጣን ድርጊቱን በትርብ ርተት ይከታተል ነበርና ተገልጾ
 «እርሷ እኔ የለሁበትም እንዲያውም እንዲህ ዐይነቷን የእንቅላል አጭ
 ባበስ ዘዴ ያለዛሬም ዐላየኋትም» አለ ይባላል።

*** እጅግ የተወደዳችሁ ምዕመናንና ምዕመናት
 ምሥጢሩ ሲገኝ በሰይጣን መፈተን እኔ ብቃት ነው። የራሳችን የሥጋ
 ፈቃድ እያንከባለለን በሰይጣን እያላከከን መኖሩ የሚያዋጣ እይ
 ደለም። አስቀድመን የሥጋ ፈቃዳችንን ድል እንዝሳ። ቀጥሎ የነ
 ለምን እምሮት እናሸዝ። ከዚያ ሰይጣንን መዋጋት እንችላለን። ያለ
 ለዚያ የእኛ ነገር ላም ባልዋለበት.....ይሆናል። ሰይጣን ማንኛውን
 ዐትመ ቢስ ሁሉ እይፈትንም። በጽድቅ ሥራቸው ያስቸገሩትን ጠንቃ
 ቆችንና ብርቱዎችን እንጂ።

፩፮. ፍየል ወዲህ ቅዝምዝም ወዲያ

ትንፋሽ ጎይለኛ የሆነውን ዶፍ ዝናም በዝሆን ጆሮ ውስጥ
 ታላልፋለች። ዝናቡ አልፎ ፀሐይዋ ስትወጣ ትንፋሽ ከዝሆን ጆሮ
 ትወጣና ዝም ብሎ መሰራዳት አግባብ አይደለም ብላ በማስብ ለሰጠላት
 ላት የመጠለያ አገልግሎት ምስጋናዋን ለመግለጽ በጭን ቅላቱ ዙፊ
 እገዛ... እያለች ትኩር ይመር ዝሆን ወደግራም ወደቀኝም እገነቱኝ

[illegible]

*** እንዲሁ ሰዎች ስለእኛ ምንም ዓይነት የጥላቻ ይሁን የፍቅር ስሜት ሳይጥራቸው እኛ ግን እገሌ እንዲህ ይለቻል ስለእኔ እንዲህ ያስባል በማለት የምናጠፋው ጊዜ ያለዋና ተግባራችንን ማከናወን ይቻላል። ሰዎች ስለእኛ ያላቸውን ስሜት እሳቢ ልገለጽልን ድረስ በግምት ብቻ እንዲህ ይሉናል እንበላለን።

ጽዕ. በጨው ደንደክ በርበሬ ተወደክ

እጅግ በጣም ግዙፋ የሆነው ዝሆንና ሚጢጢዋ እንቁራሪት ሳይኖሩት መመረቁ። ይኸ ባልከፋ፣ ከዕለታት በአንደኛው ቀን አንድ ትልቅ ድልድይ ሲሻገሩ እንቁራሪቷ ዘወትር እንደም ታደርገው ዝሆኑ ትከሻ ላይ ቁብ አለች። ከዕድሜው ጠየት የተነሣ ያረጀው ድልድይ ዝሆኑ ሲራመድበት ሲጢጥ እያለ ጨካኝነት አቀላጠው። ይኸን እንቁራሪቷ ወደዝሆኑ ጆሮ ጤጋ ብላ ጫያ ዝሆን! ገደብ ድልድዩን አነቃነቅነው አይደለ? » አለች አሉ። ድንቄም...

*** የክርስትና ጉዞ የማግበር፣ የእንድንት፣ የፋቅር ጉዞ ነው። በዚህ ጉዞ የዘሆንን ያህል አስተዋፅኦ ካላቸው በልጠው የእንቁራሪት ያህል አስተዋፅኦ ያላቸው ሰዎች መታበይ የሰባ ቸውም። በሰው ትክክል እየተገዙት በጋራ ሥራ ሲያሳተፉ እኛ በሚለው ሐረግ ተካተው እኛ እኮ አንቻልም። እያሉ ማወጅ አግባብ አይደለም

ሁላችንም የዐቅማችንን መሥራት ይጠበቅብናል። «በጨው ደንደስ በርበሬ ተወደሁ ለማለው ሐረግ መፈጸሚያ እንዳንሆን ዐደራ። ሁላችንም የየድርሻችንን እንሥራ።

፱. ማውራት ቀላል ነው

ሳያስቡት እያደፈጡ የሚለቅሟቸው የጠላቶቻቸው ድመቶች ጉዳይ ያንጠገባቸው እይቦች ጠቅላላ ጉባኤ ጠሩና የአይጥ ዐይነት ሁሉ ተሰበሰቡ። ከድንገተኛው የድመቶች እደን የማምለጫ ምክሩም ቀጠለ በመጨረሻ እንዴ ጎረምሳ አይጥ ተነሣና የድመቶችን ድንገተኛ እደን አስቀድመን የምናውቅበትና የምንጠነቀቅበት ብቸኛ መፍትሔ እንድ ብቻ ነው። እሱም ድመቶች እንገት ላይ ትንሽ ቃጭል ማሰር። በቃ ወደኛ ሲቀርቡ የቃጭሉን ድምፅ ስለም እሰማ ዘለን ጉድጓዳችን ውስጥ ጥልቅ ማለት ነው። የአይቦች ጉባኤ ሐሳቡን እድንቆ ጭብጨባውን አቀሰጠው። ሁሉም ፊቱ ፈካ።

ጭብጨባው ረዥም ጊዜ ቆይቶ ቀዝቀዝ ሲል እንድ ዕድሜው ገፋ ያለ አይጥ ብድግ አለና መፍትሔው በእውነቱ ከሆነ እጅግ

በጣም የሚደነት አው። ግን ሲል ሁሉም ማጥረምረም ጀመረ ከወደ መድረኩ ለካባቢ ጸጥታው እንዲከበር ትእዛዝ ተላልፎ ማጥረም ረመ ሲታገሥ ሽማግሌው እይጥ ቀጠለ ሕውነቱን እነቂ አው። መፍትሔው ጥሩ ነበር ግን ያንን ትንሽ ቃጭል ከድመቶች እንገት ላይ የሚያንጠሳጥለው ማነው? እለና ተቀመጠ። ሁሉም እይጥ የጉዳዩ እሳሳቢነት ገብቶት ጸጥ አለ።

*** የምናወራውን መሆን ያቃተን ስንቶቻችን እንሆን? ሰው ሁሉ የሚናገረውን ያሰበበት ቢሆን ኖሮ የተናገረውን ከመተግበር ወደጎላ የሚያሸሽው እንዳት ነገር ባልነበረ ነበር። ሁሉም ቢሆን ብዙ ከማውራት ጥቂት መሥራት መብለጡን ልብ ልንል ይገባል።

፴፩. የእብድ ሩጫ

አንድ ጅብና አንድ ሰው መንገድ ላይ ይገናኛሉ። ጅቡ ሰውዬውን ለመብላት የተለመደ ምክንያት ይፈልግ ጀመር። እናም ጅቡ ሰውዬውን «ከወዴት መጣህ?» ብሎ ይጠይቃል። የእያ ጅቦን ምክንያት ፈላጊነት ያወቀው ብልህ ሰው «አንድ ለየት ያለ ቤት ልመርት ሐጄ» አለው ዘና ብሎ «ምን ዐይነት ቤት ነው ደግሞ ለየት ያለ የተባለበት ምክንያት» ሲል ጅቡ ይጠይቃል። ሰውየውም የጅቡን ትኩረት አጢና «ቋሚው በዐጥንት፣ ማገሩ በጎድን የተገጠገጠ ሲሆን ቋሚና ማገሩ በኩበት ጅማት ታስሯል። የምር ጊቱማ ዐይነት አይነግ በተፈጸሠ ሥጋ ከዳር እስከዳር ተገጥ ግጧል። ወለሉም ሆነ ዙሪያ ገባው በቅቤ ተለስኗል» አለው። እያ ጅቦ ምራቁን እየዋጠ በጎመጀ ስሜቱ ፈትሰክ ብሎ ሽምጥ ጋለበ። «ሌሎች ጅቦች ሳይቀድሙኝ ቤቱን ልዋጠው ብሎ ...» እዚህ ላይ ጅቡ በጣም ተሞኝቷል። ከመሮጡ በፊት ቢያንስ አትጣጫ እንኳን መጠየቅ ነበረበት ያጅብ እስከ ሃሬ ድረስ እየሮጠ ነው ማለት ነው?? አይመስለኝም።

*** በዙውን ጊዜ ሰው ከእግዚአብሔር ቀደም ያርጽ ለመስጠት ሲደነዝም ይታያል። እሱ እኛን በታላቁን ልዩነት ማወቅ ሳይሆንም ምላሌነቱን ወስደን እኛም ለዎችን ይቅር ማለትና ማግኘት ይኖርብናል ተቻችሎ መኖር ከርስቲያኖዊ እሜት ነው። ጥሪን ጽድቅ ከወንድማችን መገለል እናስበልጠው ከርስቲያን ስለ እግዚአብሔር ሲል እብዝቱ ታጋሽና ቻይ ሊሆን ይገባል።

፱፯. የእንቁራራቶቹ ሩጫ

በእንቁራራት ዓለም ታላቅ የተባለለት የእንቁራራቶች ሩጫ ሊጀመር ጥቂት ደቂቃዎች ቀርተዋል። ለሩጫ የተጻፉትም ሆኑ በተመልካች ቦታ የታደሙት እንቁራራቶች የተለያዩ ጾዋችን እያነሱ ያወራሉ አብዛኛው የሚገኘው ግን ስለ ሩጫው ነበር ከሯጮቹ እንቁራራቶች መካከል ~~ሰነድ~~ አንዱ አሁን እሱ ሚዲያውን ቁቃ ያደረጉት እኛ እንዳናሸገፍ ነው። ይላል እንደሆነው እንቁራራት ሮገም «መሰናክሱንም ቢሆን በጣም ከፍ እድርግውታል» ሲል ለላኛው አክታትሉ «ለመሆኑ በናሽንፍ የሽልማቱን ብር የሚሰጡን ይመስላችኋል» ይላል ተመልካች የሆኑት እንቁራራቶችም ሐሜታቸውን አቅልጠውታል። ሩጫው ተጀመረ አብዛኛው ሯጭ በወፊው ወጪው ልሞ ተስፋው መንምኗል። አንድ እንቁራራት ግን በመላሉ ልብ ገና ከመነሻው ጀምሮ ቀደም በመውጣት ዙፋን ሁሉ በአንድነት ሲመራ ቆይቶ አሸነፈ። በኋላ አንድ የእንቁራራት ጋዜጠኛ ቀረብ ለሰና «አንደኛ ልትወጣ ያስቻለህና የብቃትህን ልትገልጽልኝ ትችላለህ?» ብሎ ሲጠይቀው እሱ ግን ምላሽ ሳይሰጠው ሰውነቱን ያሟመታል። ጋዜጠኛው ግራ ገብቶት ሳለ ዓደጃቱ መጥተው ምስጢሩን ይነግሩታል እንቁራራቱ መልስ ያልመሰሰው በሌላ ምክንያት ሳይሆን ሾርው ስለማይሰማ ነበር። እንዲያውም ያልሰማ።

*** በዚህ ጋራ ጠፊ ዓለም ብዙ ሾርን ከሰጡ በመን ልላቸው

ምጥን ቅመም

ፋጫ ለማሸነፍ እስቸጋሪ ነው። ለኃጢአት ሙቁ እንዳለው ሐዋርያው እኛም ለመጥፎ ነገር ጽመም /ደንቆሮ/ ልንሆን ይገባል። ሐሜቱና እሱባልታው፤ ከውስጣችን በሚፈጠረው ፍራቻ የሚመጣው ማስጠንቀቂያ ሁሉ በመንፈሳዊ ሥራችን ውስጥ ቦታ ሊኖረው እይገባም የክርስቲያን ጆሮ ማላገጫ እይደለም ስለዚህ መርጦ ይሰማል እንጂ እያግበሰብስም።

፱፰. ምቀኛ ቀባሪ አያሻውም

ሁለት ስፖርተኞች ነበሩ ሁለቱም በእንድ ላይ ይሠራሉ። ከሁለቱ እንዱ በማረፉ /በመሞቱ/ ሕዝቡ ለስፖርተኛው ያላቸውን እክብሮት ለመግለጽ የመታሰቢያ ሐውልት እንዲቆም ለት ያስቡና ተመካከረው ይፈጽሙታል። ይኸኔ በሕይወት ያለው የሚቹ ንደኛ በሚደረገው ነገር ሁሉ ውስጡ በቅናት ይበግናል። «ንደኞዬ እንዴት ሞቶም ይበልጠኛል» ሲል በእነሱ ሌሊት ተነሥቶ የመታሰቢያ ሐውልቱን ገንድሶ ለመጣል የብረት መሳሪያዎችን ይዞ በመሔድ ሐውልቱን መገዘገዝና መፍለጥ ይጀምራል። ከተወሰነ ደቂቃ በኋላ ግን ያ የሚዝግዘው ሐውልት እላዩ ላይ ይወድቅና በዚያው ቅጽበት ሕይወቱን ያጣል።

*** ተራጋሚ ራሱን ደርጋሚ ይሏል ይኸው ነው። ምቀኝነት በያለኝ ይበቃኛል እግዚአብሔርን ካለማመስገን የሚመጣ ልክፍት ነው ፍቅርን መቃብር ሲገድበው ምቀኝነት ግን በመቃብር አለመከልከሉ ያስደንቃል። ወገኖቹ ምቀኛ ቀባሪ አያሻውም ሥራው ራሱ ይቀብረዋልና በምቀኝነት በሽታ ተይዘን። የሰው ፈልጉ የራሱን ከማጣት ይጠብቀን።

[illegible]

*** አሸናፊ የገባችን ዐይኔ ማስታወሻ የሚደነቅ ነው።
የአሸናፊ የገባችን ጥን መሃንገሥት ስማዬ ላለመግባት ያቀረባ
ቅን ያሸናፊ የገባችን ነው። ባለሙያ በየዓመቱ የሚሰጠው ማዕዘ
አሸናፊ የገባችን። በሰላምታዊነት ሥርዐት አሰራር እየደረሰ

[illegible]

መግባቱ በወጪው ውስጥ ሊያስተምሩ ሊገኙ ተገታው
እንዲሆኑ ለማስገደድ አገሪቱ የሚችል አመታዊ ልዩነት እንዲሁ
የመገኘት ግጥም ተግባር ይደረጋል፤ ሆኖም እናንተ ደግሞ እያ
የሰሩ ናችሁ፤ እሱም እንደ ተግባር ተገታው ያለ ሊገኝ ተግባር
እንደ አወጣጥሩ ተገኝ ተገኝ ለዚህ ጋ አገሪቱ እያደረገ ተገ
ገኝ፤ እነዚህ ከሌሎች ውስጥ አይደሉም፡፡

*** እርሳችን በየጊዜው የሚመነጩት ገጽታ ላይ
በግን ተስፋና የተስፋና የማይፋ ገጽ ነው። ይህን ተስፋና ማፍፀም
ከዚህ በፊት ስለነበረው ማስተላለፍ ያልበቃነው፡፡ እኛ ላይ ነው።

ግን የተቃጠለ አምፑል ሆነናል ማለት ነው። ስለዚህ «ጉዳ በሃይማኖት ቁመት ጎልሞሱ ጠንክሩ።» እንደተባለ ልንነቃ ይገባል። ልቆሮ. ፲፮፡፲፫

፶፪. ባርኩልኝ

ሴትዮዋ የንስሐ አባታቸውን በተደጋጋሚ እየጠሩ በሆነ ዕቃ ዩን /ማቡኪያ/ ውሻ ለከፈችብኝ እባክዎን ይባርኩልኝ ይላሉ ከሆነ ከእንዴም ሁለቱ ሦስቱም የሴትዮዋን ትእዛዛቸውን ፈጸሙ። ሲበዛባቸው ግን ሴትዮዋን ጠሩና ይኸውልኸ ልጄ ይኼ ነገር እኮ በዛ እንቺ በሆዕቃሽን መጠበቅ ካቃተሽ ውሻዋን አምጧልና አፏን ልባር ክልኸ አሉ ይላላል።

*** ወደ ቤተክርስቲያን ለምን አትመጣም? ስትባል የማይሆን ተልካሻ ምክንያት አትደርድር ሥራዬ ነው። ትምህርቴ ነው ወዘተ ... አትበል። አንተ እንድትመጣ የግድ ሥራህንና ትምህርትህን ማበላሸት /ማጥፋት/ ከእግዚአብሔር አይጠበቅብትም። ሁላችንም ለጽድቅ ሥራ ካንጀት እናልቀስ...

፶፫. ምግቡን ይዘህበት...

ለውየው ሌሊቱን ሙሉ በትዝትና በፍርሐት አሳልፎ በማለፍ ጎረቤቱ ከሆኑ የዕድሜ ባለጸጋ ይቀርብና ቅዝቁን ያስረዳል። አባቱ ዛሬ ሌሊት ስጧት ነው ያነጋሁት እንደ ቀንጻም በሬ እየመጣ የተኛሁበት ካልወጋሁህ ይለኛል እኒም ቀንድና ቀንዱን ይዜ እታገለግላለሁ... ስነቃ ግን ላብ በላብ ሆኔ ራሴን አልጋዬ ላይ አገኝባለሁ... ተረጋግቼ መልሼ ስተኛም ያንኑ እያለሁ በዚህ ሁኔታ ሌሊቱን ሁሉ ስለቃይ ነው ያደርኩት። ይልና ምላሽ በሚጠበቅ ተስፋ ሽማግሌውን ያያል። ሽማግሌውም ትንሽ ጊዜ በዝምታ ቆየና ለመሆኑ የምትተኛው ምን ላይነው ብለው ጠየቁት ሰውየውም

የሥራ ፍሬውን ላይ ነው ለሰው ልሳ ይመስላል። በማንኛውም ቀለም
ፍሬው ታዲያ ምን ያድርግ ምንም ላይ ተኝተዋል ለሰው ይባላል።

*** ዝንብን የሚሰበሰቡት ቆሻሻ መሆኑ ግልጽ ነው።
እንዲሁ ሰብዬሚን ታማኝ ለሰላጋይ በመሆናችን ምክንያት የሚያ
መሳሰለንን መስራት ተላቱን ለማለብ ለሰራተኛን ደረሰልኝ ለንግድ።
ይህ ደግሞ ሽንት ሴት ተጭ ሰራ ለፍንጫን ለንደመያዝ ያለ ነው።
ሁላችን ሽንት ሥራ ተላቱን ከሁሉም የሚያውቁን ጓደኞች ተለይተን
ከሁሉም የሚታወቁትን የሁሉም መጥተን ለንግድ... «አጥርሽኝ» ወደ
ወጭ መጥቶ ምርር ሰራ ለሰራተኛ ይላል ታላቁ መጽሐፍ። ጌታን
ከላይነት ምድር የሁሉ መጥቶና ርቆ ለሰራተኛ ጸላፊ ውጤቱም ጥሩ
ሆነ። ሉቃ. ፳፪፡፳፪

፱. የሰይጣን ጥያቄ

ሎች ርክብ መንፈስ ያደረሰትን ሰው ወደ ለገሩ ገደም

ይዘው መጡና ያድንላቸው ዘንድ ለገዳሙ አበምኔት /አለቃ/ ሰጡት የገዳሙ አበምኔትም በተሰጠው ጸጋ ተጠቅሞ በስመ እግዚአብሔር ሰይጣኑን ውጣ ሲለው። ሰይጣኑም «መውጣቱን እውጣለሁ ግን አንድ ጥያቄ ነበረኝ» ይላል። የገዳሙ አበምኔትም «ምንድነው ጥያቄህ» ይለዋል። ሰይጣኑም በወንጌል ላይ ፍየሎች በግራ በጎች በቀኝ ይቆማሉ። የሚል ቃል አለ ለመሆኑ በፍየልና በበግ የተመሰሉት እነማን ናቸው? ይህንን በምሳሌ አድርገን ገነረኝ አለው። የሰይጣኑ አመጣጥ የገዳሙ ያ ደግ አባትም እንዲህ መሰለ «በፍየል የተመሰሉት ኃጥአን! በበግ የተመሰሉት ደግሞ ጸድቃን ናቸው። በምሳሌ ገነረኝ ላልከው በፍየል ከተመሰሉ ኃጥአን መካከል ለምሳሌ አንዱ እኔ ነኝ። በበግ የተመሰሉ ጸድቃንን ግን አላውቅም። አሁን ግን ውጣ» አለው። ተንኮሉ የተነቃበትና ያጠመደው የውዳሴ ከንቱ መረብ ያልያዘለት ሰይጣንም በጎይል ጮኹ ከሰውየው ውጣ። በሽተኛውም ዳን።

*** ዛሬም ገዢ የሰይጣን ጥያቄዎች አሉ። መምህራን ነን ብለን ጥያቄዎቹን ሳናመነኻቸው እያነጠርን ለመመለስ መሞከር እደጋ አለው። ምእመናንን ስናጽናናም በትሕትና ሆነን ይህ ነገር በእኔ ቢደርስከኝ እያልን መሆን ይገባዋል። እንደርግብ የዋህ እንደ እባብ ብልህ ሁኑ የተባልነውን አንርሳ። ውዳሴ ከንቱና የመዝ ልጣጭ አንድነው። ሁለቱም ድንገት ያፈርጣሉና። ስለዚህ ዘወትር ልንጠነቅቅ ያስፈልጋል።

፻፩. ሰይጣን አስቶኝ

አንድ ጊዜ አንድ አቡይ ሰው እራሱ ብቻ በሚያውቀው ጉዳይ ከነጫማው ዛፍ ላይ ለመውጣት ይታገላል። የሰውየውን ድርጊት ባሻገር ሆኖ ሲታዘብ የነበረውና የልቡን ጥመት የተረዳው ሰይጣን ለመንደሩ ሰው አስምቶ /ጮኹ/ «ይህንን ምክንያትም

ሰው እየልኝ ከነጫማው ዛፍ ላይ ለመውጣት ይታገላል። በኋላ ቢወድቅ ሰይጣን ነው የጣለኝ ሊል ነው» አለ ይባላል።

*** እንዳንድ ሰው በሚፈጥረው ስሕተትና ውጤቱ ራሱን ከመውቀስ ይልቅ ማላክክ ይቀናዋል። ልክ እንደአዳምና ሔዋን ከቅጣት ያላዳነ ምክንያት፤ እንዲህ ዐይነት ሰው ንስሐ ሲገባ «ቀን ጥሱኝ፤ ሰይጣን አስቶኝ፤ እግዚአብሔር ተጣልቶኝ» በደ ልኩ ይፍቱኝ ይላል። ሕያዊት ለባዊትና ነባቢት ነፍስ ተሰጥቶት ሳለ ዐውቆ የሠራውን ኃጢአት ላለማመን ምክንያት መደርደሩ ለሰው ልጅ እደጠቅመውም። ሁላችንም ራሳችንን እንደ፤ ራሳችንን እንወቀስ።

፶፮. ይሉኝታ

በድሮ ጊዜ ነው ለእንድ ንጉሥ ምርጥ ልብስ እናዘጋጃለን ብለው ብዙ ገንዘብ የወለዱ ሁለት ሰዎች መሉ ለመሉ ገንዘቡን ያጠፉትና ልብሱ የታለ ተብለው ሲጠየቁ ልብሱን እያዘጋጀን ነው። የምናዘጋጀው ልብስ እስከዛሬ ማንም ሰው ለብሶት የማያ ወቅና አጅግ በጣም ውድ ልብስ ነው። ስለዚህ ተጨማሪ ብር ያስፈልገናል በማለት ድጋሚ ብር ይተበላሉ። ንጉሡ ወደ እነዚያ ቀጣፊዎች ባለሟሉቹን ይልክና ሥራቸውን እየ ይላል። ሁለቱ ቀጣፊ ዎችም ለባለሟሉቹ ባዶ ቤትና ጠረጴዛ እያሳዩአቸው የንጉሡ ውድ ልብስ ይኸ ነው። ይህ ልብስ ኃጢአተኛ ለሆነ ሰው አይ ታይም። ይኼ ልብስ ጸድቅ ለሆነ ብቻ ነው የሚታየው አሉ። ባለሟ ወንና ማድነቃቸውን ዐሳወቁ። በሌላ ጊዜ ጨርሰናል ብለው ንጉሡ እንዲያይላቸው ጋበዙት ንጉሡም የሚታይ ነገር ባይኖርም ኃጢአተኛ ላለመባል አይቻለሁ አጅግ በጣም ጥሩ ልብስ ነው ብሎ ምስክርነት ሰጠ። አሳባቸው የተሳካላቸው አጭብርባሪዎችም ንጉሥ ሆይ! ይህ ልብስ በአደባባይ መመረቅ አልባት።

ልብሱን ለብሰው ሌላተኛው ሰው ሁሉ ማለፍ አለበት አሉኝ ሕዝቡ በወቅቱ ተጠርቶ በጎተሥ አደባባይ ከተተ።

ይህ የጎተሥ ልብስ በዐይነቱ እጅግ ውብ የሆነ መጠነ ብዙ ብር የፈጸ ለበቁትና ለጸድቃት ካልሆነ ለኃጢአተኞች የማይታይ ረቂቅ ልብስ ነው ሲሉ ተጣፊዎቹ አስተጋቡ። ሕዝቡም ተከፈመ የሞቱ የራሱን ኃጢአተኛ መሆኑንና አስመሆኑን ለመፈተሽ ሌላው በጥጽ ተዘርጦ በይጉንም ጸርጋውንም ወደጎተሥ አደባባይ ላከ። ተጣፊዎቹ ባዶ እጃቸውን ልብስ እንዲያዝ በማስመሰል እያነሡ ይህ እክሌል ነው። ይኸኛው ደግሞ ካባ ... እያሉ ያሳያሉ ሁሉም ኃጢአተኛ ላለመባል የሚያየውን ሳይሆን የማያየውን መሰከረ አፈላቢ ጨበ... አሁን ጎተሥ ሆይ እንደ በእንደ ልብስዎን ያውልቁና ይህን የክብር ልብስ እናልብስም ሲሉ ተጣፊዎቹ ጎተሡን አሳለቡና ጎተሥ እርቃኑን ሆነ ከዘም ያዝ ይህ የውስጥ ሱሪህ ነው። ይኸ ደግሞ በላሊ፣ ይኸ ሸሚዝ ነው ይኸ ካባ ... እያሉ ባዶ እጃቸውን እያስጠጉ እጁን እግሩን ወደላይና ወደታች እያነሡ አለበት ስጋ አሉት። ጎተሥ ራቁቱን ነው ይህንን ደግሞ ጎተሡም ሕዝቡም ያውቁታል። ግን የጎተሡን ራቁትነት ቢናገሩ ልብሱን ያላያቸውት ኃጢአተኞች ስለሆናችሁ ነው ስለሚባሉ ብቻ ጎተሡም ባለሟሉቹም ጨምሮ ከሕዝቡም እንደ እንኳ እውነቱን የሚናገር ጠፋ።

በግርግሩ መካከል እንዲት የ፫ ዓመት ሕፃን የያዘች እናት አለች ተንጠራርታ ወደፊት ወጣች ይሖኔ በጀርባዋ ያዘለችው ሕፃን ልጇ የጎተሡን ራቁትነት ተመልክቶ በመገረምና ሮካ በማለት «እኔ ጎተሡ ራቁታቸውን ናቸው» ብሎ በኮልታፋና በሚጣፍጥ እንደበቱ የታየውን ሐቅ መሰከረ ሕዝቡ ሁሉ በግቅ ፈንዳ ጎተሡም ቶሎ ሸሹቶ ልብሱን ለበሰ...

*** ሐገልተመሰሰችሁ እንደ ሕፃንም ካልሆናችሁ መገንገሥት

ለማያት ከቶ አትገቡም። /ማቴ. ፲፰-፫/ የተባለውን እናስታውስ
ሕፃናት ይሉኝታ እየውቱም። ሕፃናት በቀል የላቸውም፤ ሕፃናት የዋሆኛ
ናቸው፤ ያዩትን ይመስክራሉ የማያውቁትንና ያላዩትን እያወ
ሩም... እኛ እነሱን እናስተምራለን ብለን እንደክማለን እንጂ ካወቅ
ንበት ከእነሱም የሕፃናት ባሕርይ ብዙ ነገር እንማራለን።

፶፯. ማሳቀቅ

በረኅብ ጊዜ ነው አሉ አንድ ረኅብ የጸናበት ሰው
ከመንገድ ዳር የበቀለና በጣም አጭር የሆነ ሣር ተጉንብሶ ይነ
ጫል። በዛው ጉዳና አንድ ያልተጉዳና ጥሩ ኑሮ የሚኖር ሰው
ሲያልፍ ድርጊቱን ያይና በመተከዝ ቆም ብሎ ያስተውላል። ሣር
የሚነጫው ምስኪን የሰውየው ጥላ ከብዶት ቀና ሲል ዐይን
ለዐይን ይጋጫሉ።

ተነሥና ተከተለኝ አለ ባለጠጋ መሳዩ ሰው ምስኪኑ
እንዴት እንደተሣፈረ ይያውቀውም። ተከተለው ወደመኖሪያ ቤቱ ተቃረበ
ትልቁን የውጪ መዝጊያ እስከፈተና ዘለቁ የሳሎኑን ቤት መዝ
ጊያ ባለጠጋው እየመራ ከፍተው ወደውስጥ ዘለቁ ጉዞው ሳያበቃ
ወደ ጓደኛው አልፈው በጎሮ በኩል ወጡና «ይኸውልህ ወደዚህ ያመ
ጣህህ ያን አጭር ሣር ተጉንብሰህ ለመንጫት ስትታገል እሳዝ
ነሆኝ ነው በል ይኸው እኔ ጓሮ ረዣዥም ሳር ሞልቷል እሱን ብሎ»
አለው ይላላል።

*** እቢት ማሳተቅ!!! ያ ምስኪኑ የግቢውን ማማር
የቤቱን ሣርማ ዐይቶ ምን ተመኝቶ ይሆን? የተወደዳችሁ ወገኖቼ
ሁላት ነገሮችን እናስብ የመጀመሪያው ሰዎች ውጫዊ ገጽታችንን
ዐያተውና ማርኳቸው ሲጠጉን የፈለጉትንና ያሰቡትን ዐይነት ሰዎች
ሆንን ያስመጥናታችን፤ ሁለተኛው ደግሞ በእግዚአብሔር ቤት
ከሃገር አለባበሳችንና እነጋገራችንን እሳምረን የዕድሜ ብዛት ያለን

መሆኑን ሲታይ ለየሳዋን መጥፋትን ነው ገን ገን ለንድ ቀን
ፈጣሪ ወደእኛ ቢመጣ ውስጣችንን ለንደውጪያችን ሆኖ ያገኘው
ይሆን? ማሪ ፩፡፲፮-፲፱፡

፩፡ በክርክር ...

በላንድ ወንዝ ላይ ለንዲት የውሻ ቡችላ እና ጅብ ውሃ
ይጠጣሉ። ጅቡ ከላይ በኩል ሲበጣ ቡችላዋ ደገዋ ከታች በኩል
ነው የምትጠጣው ሁለቱም ይጠጣሉ። ጅቡ ቡችላዋን ለመብ
ላት ይፈልጋል ቡችላዋም ሳለመጣለት። ጅቡ የለመደውን ግመሳኝት
ፈልጎ ለንዲህ አለ። ቡችላዋን «ለንቺ ቡችላ ለምንድነው ውሃውን
የምታደረርሽብኝ አላሲጠጣ ማለትሽ ነው?» አላት። ቡችላዋም
ደንገጥ ብላ «አንዴ ለያ ጅቦ ለርሴም የሚጠጡት ከላይ እኔ
የምጠጣው ከታች ውሃውም ወሬጅ ነው ለንዲት ለድርጊ ነው
የማድረረሽብዎ?» አለች። በመካከላቸው ለትንሽ ጊዜ ጸጥታ ሆነና
ጅቡ ነዘር ፍለጋውን ለንድዝ ተጠል «ለንቺ ቡችላ የሄሬ ዓመት የሰደ
ብሽኝን ታስታውሼው የለ?» አለ። ቡችላዋ በጣም ደንገጣ ለንዴ
ለያ ጅቦ እኔ ከተወለድኩ እኮ ፤ ወር አልሆነኝም አለችው። ዕትዳ
ያልተሳካለት ለያ ጅቦም በንዴትና በቱጣ ወደላጠጥኳ ተጠጉቶ
«በክርክር ባትቻይም ከመጣለት ሊታመልጧልም።» አለና ስለ
ቀጣት። ድርስ ቢሆን «ለያጅቦ ሳትማኝኝ ብላኝ» ለደረሰ ተረቱ።

*** ውድ የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ልጆች፣ እኛ
ሃይማኖታችንን የምንማረው በክርክር ለይደለም። ለባቶቻችን የተ
ማሩትን ሕይወት ኖረውባቸዋል። እኛም መጥፋትን ለንድ ትልቅ
ቀም ነዘር ሆኖ ለየተማርን እውነትን ማወቅና ባወቅኸው እውነት መናገር
ለንጂ ስምቶች ተምርና ዐውቆ መጥፋት የለብንም። በክርክር
ባትቻሉም ከመጣለት ሊታመልጡም ብሉ ጠላት ዲያቢሉስ ለንዳ
ያጠፋን ለንጠነተቶ ያስፈልጋል። የቤተክርስቲያን ጠላቶች ለንዴ

እስከት ስልታቸውን በቀያየሩ ቁጥር ምላሽ ለማዘጋጀት መትጋቱ እንዳለ ሆኖ ጥቅስን ከጥቅስ በማቆራኝት ምላሽ ለማዘጋጀት ብቻ ስንጥር የንስሐና የሥጋ ወደሙ ሕይወታችንን መዘንጋት የለብንም። ሰውታችን በተግባር ካልተደገፈ ከጥፋት አያድነንምና።

፻፱. ተመስገንን አለማወቅ

ባልና ሚስቱ በባሕር ዳርቻ ሽርሽር ይላሉ። ድንገት ማዕ በል ይመጣና ባልን ቀምቶ ወደ ባሕሩ ጥልቅ ይሸሻል። ሚስት በሁኔታው ተደናግጦው የእንባቸውን ጎርፍ እያወረዱ ዐይናቸውን ወደሰማይ እንጋጠው እግዚአብሔር ሆይ! እባክህ ባለቤቴን መልስልኝ...» እያሉ ይጮኹ ጀመር እግዚአብሔርም የቅርብ እምላክ ነውና ጸሎታቸውን ሰምቶ ባለቤታቸውን ውሃው ተፍቶ ወደዳር አወጣቸው። ሴትዬዋ አላመኑም ሮጡ. . . ተጠግተው ሲያዩ ባለቤታቸው ከእሕይወታቸው ከውሃው ተርፈዋል። ምን አሉ መሰላችሁ «እግዚአብሔር ሆይ! የእኔን የድካሞን ጸሎት ሰምተህ ባለቤቴን ስለመለስክልኝ አመለግንሃለው። ዳሩ ግን በእናቱ ላይ እድርጎት የነበረው ባርኔጣ የታል?» አሉ። በሐዘን። እቤት! የሰው ነገር?

*** ብዙዎቻችን እንዲህ ልንሆን እንችላለን። እስኪ እንድ ነገር ቆም ብለን እናስብ እግዚአብሔር በሕይወታችን ዘመን ከሰጠንና ካደረገልን ነገሮች ሁሉ እና እኛ አላደረገልንም ከምን ላቸው ነገሮች የቱ ይበዛል? እርግጠኛ ነኝ የሰጠን፣ ያለንና የተደረገልን ነው የሚበልጠው /የሚበዛው/ ሴትዬዋ ባለቤታቸውን መልሶ ላቸው ባርኔጣው በውሃ በመወለዱ አዘኑ። ያደረገልን ካላደረገልን ስለሚበዛ ፈጣሪያችንን ያላደረክልን ነገር የለምና እናመለግንሃለን እንበሰው /ኢሳ. ፪፡፱/ ወገኖቹ ሥጋዬን ብሉ ደሜን ጠጡ ብሎ ከመስጠት የሚበልጥ ምን ስጦታ አለ?